IX kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ Komisji Polityki Społecznej i Rodziny (nr 9)

z dnia 15 stycznia 2020 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Polityki Społecznej i Rodziny (nr 9)

15 stycznia 2020 r.

Komisja Polityki Społecznej i Rodziny, obradująca pod przewodnictwem poseł **Magdaleny Biejat (Lewica)**, przewodniczącej Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

– rozpatrzenie i zaopiniowanie dla Komisji Finansów Publicznych projektu ustawy budżetowej na rok 2020 (druk nr 112) wraz z autopoprawką (druk nr 112-A) w zakresie:

1) części budżetowej 14 – Rzecznik Praw Dziecka:
– dochody i wydatki z zał. nr 1 i 2,

2) części budżetowej 31 – Praca:
a) dochody i wydatki z zał. nr 1 i 2,
b) wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych z zał. nr 6,
c) dotacje celowe z zał. nr 8,
d) program wieloletni „Poprawa bezpieczeństwa i warunków pracy V etap” z zał. nr 10,
e) państwowe fundusze celowe:
– Fundusz Pracy,
– Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych,

3) części budżetowej 44 – Zabezpieczenie społeczne:
a) dochody i wydatki z zał. nr 1 i 2,
b) wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych z zał. nr 6,
c) dotacje celowe z zał. nr 8,
d) środki z Unii Europejskiej w ramach Programu Operacyjnego Pomoc Żywnościowa 2014-2020 – z zał. nr 4,

4) części budżetowej 54 – Urząd do spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych:
a) dochody i wydatki z zał. nr 1 i 2,
b) wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych z zał. nr 6,
c) dotacje celowe z zał. nr 8,

5) części budżetowej 63 – Rodzina:
a) wydatki z zał. nr 2,
b) wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych z zał. nr 6,
c) dotacje celowe z zał. nr 8,

6) części budżetowej 72 – Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (z udziałem przedstawicieli Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi):

a) dochody i wydatki z zał. nr 1 i 2,
b) państwowe fundusze celowe:
– Fundusz Emerytalno-Rentowy (KRUS),
– Fundusz Prewencji i Rehabilitacji (KRUS),
– Fundusz Administracyjny (KRUS),

7) części budżetowej 73 – Zakład Ubezpieczeń Społecznych:
a) dochody i wydatki z zał. nr 1 i 2,
b) państwowe fundusze celowe:
– Fundusz Emerytur Pomostowych,
– Fundusz Ubezpieczeń Społecznych,
c) plan finansowy państwowej osoby prawnej z zał. nr 14 – Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,

8) części budżetowej nr 83 – Rezerwy celowe w zakresie pozycji: 15, 18, 25, 27, 30, 33, 34, 35, 38, 53, 55 i 58:
– programy wieloletnie z zał. nr 10:
– „Senior+" na lata 2015-2020,
– „Posiłek w szkole i w domu" na lata 2019-2023;

9) części budżetowej 85 – Budżety wojewodów ogółem, w zakresie działów:
a) 852 – Pomoc społeczna:
– dochody i wydatki z zał. nr 1 i 2,
– wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych z zał. nr 6,
– dotacje celowe z zał. nr 8,
b) 853 – Pozostałe zadania w zakresie polityki społecznej:
– dochody i wydatki z zał. nr 1 i 2,
– wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych z zał. nr 6,
c) 855 – Rodzina:
– dochody i wydatki z zał. nr 1 i 2,
– wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych z zał. nr 6,
d) zadania z zakresu zabezpieczenia społecznego oraz z zakresu rodziny zlecone jednostkom samorządu terytorialnego odrębnymi ustawami – z zał. nr 7,
e) Fundusz Solidarnościowy,

10) planu finansowego Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (z udziałem przedstawicieli Komisji Zdrowia).

W posiedzeniu udział wzięli: **Stanisław Szwed** sekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wraz ze współpracownikami, **Jan Józef Kasprzyk** szef Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych wraz ze współpracownikami, **Tomasz Maruszewski** zastępca prezesa Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych wraz ze współpracownikami, **Artur Warzocha** zastępca prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wraz ze współpracownikami, **Paweł Jaroszek** członek zarządu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wraz ze współpracownikami, **Ewa Łojszczyk** radca ministra w Departamencie Budżetu i Finansów Ministerstwa Zdrowia, **Robert Woroniecki** radca ministra w Ministerstwie Finansów, **Aleksandra Gołąb** główna księgowa w Biurze Rzecznika Praw Dziecka wraz ze współpracownikami, **Marek Wójcik** pełnomocnik zarządu ds. legislacyjnych Związku Miast Polskich, **Wiktor Szmulewicz** prezes zarządu Krajowej Rady Izb Rolniczych,

Agnieszka Kochańska specjalista w Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wraz ze współpracownikami, **Piotr Szumlewicz** przewodniczący Związku Zawodowego Związkowa Alternatywa, **Tomasz Lenart** przewodniczący Stowarzyszenia „Niepełnosprawni dla Środowiska EKON”.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Brygida Śliwka, Dariusz Lipski, Ewa Gast, Małgorzata Cholewa** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych, **Zofia Szpringer, Jolanta Adamiec, Justyna Osiecka-Chojnacka, Izabela Bień i**

Wojciech Zgliczyński – eksperci z Biura Analiz Sejmowych.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dzień dobry. Zaczynamy procedowanie, żeby państwa nie trzymać dłużej. Witam państwa serdecznie na posiedzeniu Komisji Polityki Społecznej i Rodziny w sprawie opiniowania budżetu. Przepraszam za spóźnienie z procedowaniem tego punktu. Na poprzednim posiedzeniu trwała gorąca dyskusja. Od razu przechodzimy do procedowania. Jeszcze raz witam państwa: przedstawicieli Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, KRUS, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Zdrowia, Najwyższej Izby Kontroli, PFRON, Rzecznika Praw Dziecka, Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych oraz organizacji osób niepełnosprawnych i związków zawodowych.

Przystępujemy do rozpatrzenia i zaopiniowania dla Komisji Finansów Publicznych projektu ustawy budżetowej na rok 2020 (druk nr 112), wraz z autopoprawką (druk nr 112-A). Zaczynamy od bloku pierwszego, część budżetowa 14 – Rzecznik Praw Dziecka. Poproszę o zreferowania tej części przez przedstawicielkę Rzecznika Praw Dziecka.

Główna księgowa w Biurze Rzecznika Praw Dziecka Aleksandra Gołąb:

Szanowna pani przewodnicząca, szanowni państwo, w imieniu pana ministra Mikołaja Pawlaka przepraszam wszystkich za jego nieobecność, która jest spowodowana dużo wcześniejszym wyjazdem. Przechodząc do meritum dzisiejszego posiedzenia Komisji, chcę podkreślić, że Biuro Rzecznika Praw Dziecka odnotowuje stały wzrost prowadzonych spraw spowodowany szczególną aktywnością rzecznika, przede wszystkim docieraniem do wielu środowisk, które z różnych względów nawet nie wiedziały o możliwości zwracania się bezpośrednio do rzecznika w swoich sprawach; liczne przystąpienia do rozpraw sądowych, współpraca z podmiotami krajowymi, międzynarodowymi oraz Polonią lub współdziałanie z jednostkami odpowiadającymi za zaplecze społeczne. Zaangażowanie rzecznika także w nowych obszarach wymaga większego zaplecza kadrowego, na co nie pozwalał dotychczasowy budżet. Warto również przypomnieć, że od roku 2018 Rzecznik Praw Dziecka ma nowy, większy zakres kompetencji, co przekłada się na ciągły wzrost wpływu spraw i zmusza do angażowania większej liczby zasobów kadrowych, które są oczywiście niezbędne dla sprawnej działalności biura na rzecz najmłodszych. Ponadto w związku ze zmianą siedziby Rzecznika Praw Dziecka potrzebne są nowe środki, aby mogła być ona dostosowana do potrzeb biura. Dlatego w imieniu pana ministra proszę Wysoką Komisję o pozytywne zaopiniowanie części budżetowej 14. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Proszę teraz panią posłankę Monikę Rosę o koreferat.

Poseł Monika Rosa (KO):

Szanowna Komisjo, dzień dobry paniom, podam krótkie informacje liczbowe. Budżet Rzecznika Praw Dziecka na 2020 r. wynosi 17 471 tys. zł. Wydatki są wyższe w porównaniu z 2019 r. o ponad 50%, czyli prawie 6 000 tys. zł. Budżet na wydatki bieżące przewiduje kwotę 15 337 tys. zł, na wydatki majątkowe 2 140 tys. zł. Czym Biuro Rzecznika Praw Dziecka uzasadnia tak duży wzrost wydatków? Po pierwsze, to jest kwestia wzrostu zatrudnienia o 10 etatów – średnie wynagrodzenie wynosi 6 tys. zł brutto na etat – zmiany siedziby oraz zwiększenia liczby obowiązków. Planowane przychody to około 2 tys. zł.

Chcę jednak zwrócić uwagę na sprawę i proszę przedstawicielki Rzecznika Praw Dziecka o wyjaśnienie. To jest oczywiście skokowy wzrost wydatków budżetu Biura

Rzecznika Praw Dziecka. Nowym odłamem zespołu do spraw edukacji ma być powołany dział Wychowanie do życia w rodzinie. Rzecznik uzasadnia wydatki, twierdząc, że w nawiązaniu do debaty społecznej w sprawie dopuszczenia do programu szkolnego zajęć z wychowania seksualnego dzieci i młodych zdecydował o utworzeniu nowego zespołu do spraw wychowania w rodzinie, w ramach zespołu edukacji. To jest odpowiedź rzecznika na dążenie niektórych grup społecznych do wprowadzenia zajęć mających na celu seksualizację dzieci i młodzieży.

Stąd moje pytanie, jak przedstawiciele biura wyjaśnią ten fragment, jakie to są konkretne grupy społeczne, które mają na celu seksualizację dzieci i młodzieży? Jak ona jest możliwa, skoro szkoły objęte są opieką kuratora oświaty, są dyrektorzy szkół i rodzice? W których momentach seksualizacja ma przebiegać? Jakie to są grupy społeczne oraz w jaki sposób rzecznik chce działać? Oczywiście to jest kwestia jego kompetencji. Czy potrzebne są na to dodatkowe pieniądze?

Druga kwestia to funkcjonowanie telefonu zaufania. Oczywiście telefon zaufania jest bardzo dobrym rozwiązaniem, natomiast od 2008 r. dobrze działał telefon zaufania prowadzony przez fundację Dajemy Dzieciom Siłę. Niestety od kilku lat nie otrzymuje finansowania ze strony budżetu państwa, jest utrzymywana z datków od osób fizycznych, organizacji. Stąd pytanie, czy dublowanie tej funkcji jest konieczne? Czy nie warto wesprzeć rzecznika działaniami, żeby pozyskać finansowanie również na dobrze i sprawnie działający telefon zaufania prowadzony przez fundację Dajemy Dzieciom Siłę?

Dodatkowe wydatki to oczywiście kwestia wspomnianej zmiany siedziby. Aby racjonalnie ocenić konieczność wzrostu budżetu, byłoby dobrze zapoznać się ze sprawozdaniem działalności Rzecznika Praw Dziecka. Takie sprawozdanie za rok 2019 musi być przygotowane do końca marca, natomiast, jak rozumiem, nie mamy jeszcze sprawozdania za rok 2018, przynajmniej nie widnieje ono na stronach Sejmu ani Rzecznika Praw Dziecka. Rozumiem, że to nie jest pytanie do pań, natomiast chcę wygłosić wątpliwość odnośnie do wzrostu budżetu i także działań Rzecznika Praw Dziecka. Mieliśmy wiele kuriozalnych wystąpień Rzecznika Praw Dziecka, dotyczących minimalizowania znaczenia klapsa, zacierania granic pedofilii, braku reakcji na najważniejsze sprawy, które działy się w ostatnich miesiącach, dotyczące praw dziecka, tj. kwestię smogu, kryzysu klimatycznego, deformy edukacji lub pedofilii w Kościele. W związku z tym brak takiego sprawozdania, rzetelnej oceny Rzecznika Praw Dziecka i jego funkcjonowania wpływa negatywnie na ocenę realności i konieczności zwiększenia budżetu o 50%.

W pełni doceniam funkcjonowanie instytucji zajmującej się prawami dziecka jako takiej, uważam, że jest niezbędna w demokratycznym państwie prawa, podobnie jak funkcjonowanie Rzecznika Praw Obywatelskich. Natomiast moje ogromne wątpliwości budzą przytoczone przeze mnie argumenty oraz samo nastawienie ideologiczne do pełnienia tej funkcji przez obecnego Rzecznika Praw Dziecka.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dziękuję. Otwieram dyskusję. Czy przedstawiciele Rzecznika Praw Dziecka chcą odnieść się do uwag pani posłanki?

Główna księgowa w BRPD Aleksandra Gołąb:

Szanowna pani przewodnicząca, myślę, że w tym momencie jest nam trudno odnieść się do kwestii, które poruszyła pani posłanka. Myślę, że najlepiej takie pytania kierować bezpośrednio do pana rzecznika. My jesteśmy tylko przedstawicielami. Myślę, że pan rzecznik na pewno odniesie się do tych kwestii.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dziękuję. Czy są jeszcze jakieś pytania?

Poseł Marzena Okła-Drewnowicz (KO):

Chcę zapytać pytanie o zdanie znajdujące się na drugiej stronie sprawozdania: „W ostatnim czasie drastycznie przybyło zgłoszeń informujących o łamaniu praw dziecka". Moje pytanie jest następujące: co to znaczy „w ostatnim czasie"? Czy to jest kwestia miesięcy, całego roku? Pamiętam, że na posiedzeniu Komisji Polityki Społecznej i Rodziny przedstawiciele biura i sam rzecznik praw dziecka Marek Michalak bardzo często podkreślali,

że jest coraz więcej zgłoszeń. Pamiętam, że podczas debaty nad tą częścią budżetową padały postulaty, że tak zaplanowany budżet jest absolutnie za niski, nieadekwatny do konieczności funkcjonowania biura i konieczności zatrudniania specjalistów. Teraz widzę, że nie ma z tym problemu – i dobrze. Moje pytanie dotyczy stwierdzenia „w ostatnim czasie" – o jaki czas państwu chodziło?

Główna księgowa w BRPD Aleksandra Gołąb:

Pani poseł, chodziło o cały rok, czyli 2019 r. Monitorowaliśmy liczbę spraw, które do nas wpłynęły. Naprawdę jest ich zdecydowanie więcej. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dziękuję. Czy ktoś jeszcze ma jakieś pytanie? Bardzo proszę.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, chodzi mi o sprawy dotyczące konwencji haskiej, czyli transgraniczne uprowadzanie dzieci i związane z tym sprawy. Obserwując osoby, które zgłaszają się do mojego biura, zauważyłem, że takich spraw jest stosunkowo dużo w ostatnim czasie. Ponadto wzrasta komplikacja tych spraw. Czy przedstawiciele Biura Rzecznika Praw Dziecka potwierdzają ten trend, czy to jest tylko moje odczucie? Dziękuję.

Główna księgowa w BRPD Aleksandra Gołąb:

Tak, ma pan rację, takich spraw jest coraz więcej, są coraz bardziej skomplikowane. Tak, potwierdzamy.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dziękuję. Czy są jeszcze jakieś pytania? Mam pytanie, kiedy możemy spodziewać się zaległego sprawozdania za 2018 r.?

Główna księgowa w BRPD Aleksandra Gołąb:

Powiem szczerze, jestem zaskoczona, że nie dotarło. Wydawało się mi, że zostało umieszczone na stronie, aczkolwiek w ostatnim czasie zmienialiśmy stronę internetową i może coś umknęło.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Sprawdzałam, nie ma obecnie na stronie.

Główna księgowa w BRPD Aleksandra Gołąb:

Dobrze, zatem uzupełnimy to wszystko jak najszybciej.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dziękuję. Dobrze. Jeśli nie ma więcej głosów w dyskusji, przystąpimy do głosowania wniosku o pozytywne zaopiniowanie tej części budżetowej. Czy są głosy sprzeciwu? Pan poseł Braun.

Poseł Grzegorz Braun (Konfederacja):

Zanim Wysoka Komisja zajmie się dodawaniem lub ujmowaniem w rubrykach budżetowych, nie powinna wyposażyć się w dane? Zasadnicze dane, w tym przypadku, to sprawozdanie, które pomogłoby nam uświadomić, jaka jest sensowność lub brak sensu, skuteczność lub brak skuteczności funkcjonowania kolejnej paprotki w strukturze państwa postpeerelowskiego, jaką jest niewątpliwie urząd Rzecznika Praw Dziecka? Czy Komisja nie powinna tym się zainteresować?

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Czy w związku z tym pan zgłasza sprzeciw?

Poseł Grzegorz Braun (Konfederacja):

Tak, zgłaszam sprzeciw. Jednocześnie inspiruję panią przewodniczącą, żeby w ramach poważnej pracy, za którą tutaj się zabieramy, poważnie procedować i nie podejmować decyzji bez danych. Czy kiedykolwiek na posiedzeniu Komisji stanęła fundamentalna kwestia w odniesieniu do rzecznika? Co Polska zyskuje, utrzymując Rzecznika Praw Dziecka? Co mają z tego polskie dzieci? Czy nie lepiej pieniądze, którymi podlewamy tę paprotkę, przekierować na działanie poważnych resortów…

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dobrze, dziękujemy, panie pośle.

Poseł Grzegorz Braun (Konfederacja):

Ale ja jeszcze nie dziękuję, pani przewodnicząca. Poważnych resortów, jak np. wymiar sprawiedliwości, Policja. Przecież tam są ludzie zajmujący się realnie przestępczością, której ofiarą padają nieletni na co dzień. Z całą pewnością to nie są ludzie, którzy narzekaliby na nadmiar funduszy w swojej ciężkiej i odpowiedzialnej pracy.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Zgłaszała się jeszcze pani posłanka Rosa.

Poseł Monika Rosa (KO):

Ja również zgłaszam sprzeciw wobec pozytywnego zaopiniowania tego budżetu, nie dlatego, że zgadzam się z panem posłem Braunem, ale brakuje mi obecności pana rzecznika. Doceniam obecność pań, ale wiem, że nie macie możliwości odpowiedzi na pytania, które padły, o celowość konkretnych wydatków w zapisanym i wysłanym do nas dokumencie.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dziękuję. Przystępujemy do głosowania. Kto jest za pozytywnym zaopiniowaniem tej części budżetowej? Kto jest przeciw? Kto wstrzymał się od głosu? Dziękuję. Proszę o podanie wyników.

Sekretarz Komisji Dariusz Lipski:

15 głosów za, 9 głosów przeciw, 2 głosy wstrzymujące.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dziękuję. Przechodzimy do kolejnej części budżetowej nr 31 – Praca. Ta część obejmuje dochody i wydatki, wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych, dotacje celowe, program wieloletni „Poprawa bezpieczeństwa i warunków pracy", państwowe fundusze celowe, czyli Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Proszę o referat przedstawiciela Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Stanisław Szwed:

Dziękuję, pani przewodnicząca. Wysoka Komisjo, wspólnie z zespołem Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej będziemy do państwa dyspozycji, jeśli chodzi o budżet. Każdy z państwa otrzymał szczegółowe materiały. Postaram się skrótowo przekazać najważniejsze informacje. Przedstawiciele poszczególnych podległych jednostek będą referowali budżet. Jeśli chodzi o kwestię związaną z częścią budżetową 31 – Praca, to dochody wyniosą 34 000 tys. zł, z usług świadczonych przez jednostki Ochotniczych Hufców Pracy. Z kolei wydatki: 428 000 tys. zł, w tym największa kwota, 280 000 tys. zł, przeznaczona zostanie na funkcjonowanie Ochotniczych Hufców Pracy.

Druga bardzo ważna pozycja to realizacja V etapu programu wieloletniego „Poprawa bezpieczeństwa i warunków pracy" w wysokości 22 000 tys. zł. Jeśli chodzi o budżet środków europejskich, mamy zaplanowaną kwotę 943 500 tys. zł. To są środki zarówno dla Funduszu Pracy, jak i dla innych partnerów. Jeśli chodzi o kwestie związane z wydatkowaniem wynagrodzeń w państwowych jednostkach budżetowych, w tym zakresie przeznaczamy prawie 220 000 tys. zł.

Najważniejszym punktem w referacie są kwestie dotyczące planu finansowego Funduszu Pracy i Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Stan Funduszu Pracy na początek 2020 r. to 22 700 000 tys. zł, planowane przychody są na poziome 13 200 000 tys. zł, w tym z obowiązkowej składki – 12 100 000 tys. zł. Wydatki funduszu zostały zaplanowane w wysokości 9 100 000 tys. zł, w tym dominująca część przeznaczona na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu w kwocie 5 300 000 tys. zł. Wydatki obligatoryjne, czyli zasiłki dla bezrobotnych, to kwota 1 500 000 tys. zł, zasiłki przedemerytalne, świadczenia przedemerytalne, koszty obsługi i zasiłki pogrzebowe to 1 200 000 tys. zł. Myślę, że to są najważniejsze informacje dotyczące powyższych kwot.

Przewidywany stan Funduszu Pracy na koniec 2020 r. wynosi prawie 27 000 000 tys. zł. Jeśli chodzi o plan finansowy gwarantowanych świadczeń pracowniczych, stan funduszu

na początek roku wynosi 1 500 000 tys. zł, planowane przychody to 513 000 tys. zł. Główne źródło to oczywiście składki od pracodawców, odsetki bankowe od środków, które wpływają ze zwrotu wydanych środków. Wydatki funduszu na 2020 r. zostały zaplanowane na kwotę 555 500 tys. zł. W tym na refundację wynagrodzeń młodocianych pracowników – kwota 10 000 tys. zł, koszty obsługi i wypłat na umorzenia wypłaconych świadczeń – 204 000 tys. zł, pozostałe wydatki dotyczące należności – 127 000 tys. zł. Przewidywany stan funduszu na koniec 2020 r. wyniesie 1 500 000 tys. zł.

To w skrócie wszystkie informacje dotyczące obszaru związanego z Funduszem Pracy i Funduszem Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dziękuję bardzo. Poproszę o koreferat pana Macieja Kopca.

Poseł Maciej Kopiec (Lewica):

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, w ramach omawianej przez mnie części 31 – Praca realizowane są sprawy z zakresu zatrudnienia, przeciwdziałania bezrobociu, stosunków i warunków pracy oraz wynagrodzeń i świadczeń pracowniczych. Plan budżetu na rok 2020 w tej części zakłada dochody wysokości 34 135 tys. zł. Porównując z rokiem 2019, dochody budżetu państwa spadły o 23,6%. Obniżenie to jest spowodowane mniejszym zapotrzebowaniem na towary wytworzone przez Ochotnicze Hufce Pracy w ramach praktycznej nauki zawodu. W kwestii wydatków plan budżetu zakłada limit w części 31 na poziomie 428 201 tys. zł, co oznacza wzrost o 7,8% w porównaniu do roku poprzedniego. Najwyższy wzrost wydatków – o 10,4% – w stosunku do roku poprzedniego przewidziano na OHP.

Fundusz Pracy. Projekt planu już na wstępie zakłada, że przeciętna liczba zatrudnionych zwiększy się o 0,5 pkt proc. Ciężko zrozumieć to założenie, biorąc pod uwagę fakt, że na koniec roku 2019 zarejestrowano stopę bezrobocia na poziomie 5,2%, a wzrost gospodarczy w 2020 r., nawet w ocenie projektodawcy budżetu, ma być niższy niż w roku ubiegłym. Ze względu na to, że w ekonomii występuje cykl gospodarczy, niemożliwe jest jego ignorowanie. Trudno będzie utrzymać stopę bezrobocia na zbliżonym poziomie.

Projekt planu na rok 2020 zakłada przychody na poziomie 13 226 755 tys. zł, które w 91,5% są wpływami ze składek. Natomiast koszty Funduszu Pracy wyniosą 9 100 000 tys. zł i zakładają wzrost o 19,7% w porównaniu z rokiem ubiegłym. Największy udział w strukturze przychodów mają pracodawcy opłacający składki za zatrudnionych pracowników. Koszty związane ze specjalizacją oraz realizacją staży podyplomowych lekarzy, dentystów, pielęgniarek i położnych wracają z Funduszy Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych do Funduszu Pracy. Co ma na celu ten ruch? To rozwiązanie, które wdrażają państwo kolejny raz. Należy zauważyć, że gdyby w dziale – Zdrowie zapewniono odpowiednie środki, nie trzeba by tych działań finansować z działu – Praca. Jest to problem dotyczący spójności budżetu.

Koszty związane z realizacją działań w zakresie rozwoju instytucji opieki nad dziećmi do lat 3: kwota zmniejszona o 25%, czyli standardowy pomysł konserwatystów, którzy wprowadzają program mający na celu zwiększenie dzietności, a na końcu pozostawiają rodziców bez wsparcia. Dlaczego tak się dzieje? W obu wyszczególnionych przypadkach nie stwierdzono powodu dla braku jakiejkolwiek podwyżki kwoty w pierwszym oraz obniżenia w drugim przypadku. W żadnej z pozostałych pozycji kosztów Fundusz Pracy nie zakłada wzrostu wydatków, ponieważ już na wstępie założono, że spadnie bezrobocie. Plan finansowy Funduszu Pracy na rok 2020 w zakresie przychodów i wydatków można uznać za możliwy do wykonania.

Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych – przychody zaplanowano w wysokości 513 431 tys. zł. Podstawowym źródłem przychodów FGŚP są składki od pracodawców, które wzrosły o 6,3% w porównaniu z 2019 r., i pozostałe przychody, które spadły o 16,5%. Koszty funduszu wyniosą 555 530 tys. zł, co oznacza spadek o 79,3% w stosunku do przewidywanego wykonania roku 2019. Pozycja 4.1.2, czyli koszty własne, umorzenie należności nieściągalnych wzrastają o 46,1%. Chcę zapytać pana ministra, jakie przesłanki powodują aż taki planowany wzrost umorzeń?

W pozycjach – Administracja publiczna, Urzędy centralnych organów administracji rządowej w wierszu: wynagrodzenia obserwujemy wzrost o 10,4%. W pozostałej pozycji – Zadania w zakresie polityki społecznej, Ochotnicze Hufce Pracy w wierszu: wynagrodzenia, mamy wzrost 15,1%. Pytanie do pana ministra, co powoduje taki wzrost? Czy jest to tylko wartość zmiennej minimalnego wynagrodzenia, czy wzrost w instytucjach, biorąc pod uwagę fakt, że dochody z tego źródła zmniejszyły się?

Plan finansowy Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych można uznać za możliwy do wykonania. Pytanie, czy zaplanowali państwo środki w budżecie na nowoczesne rozwiązania prospołeczne, realnie pomagające przedsiębiorcom, np. kompensacje urlopów macierzyńskich? Czy zwrócili państwo uwagę na rozwiązania problemów wyrównania płac kobiet i mężczyzn w sferze budżetowej? Jest też kwestia zawarcia w budżecie środków z Unii Europejskiej.

Chcę zauważyć i państwu uświadomić, że działania rządu Prawa i Sprawiedliwości, z kierunkiem na polexit, obniżeniem naszej rangi w Unii Europejskiej i możliwymi karami, mogą mieć wpływ na budżet.

Nie występuję politycznie, tylko zwracam uwagę, że środki mogę nie być przyznane.

Omawiana przeze mnie część budżetu – Praca zakłada, że gospodarka będzie rozwijała się co najmniej tak szybko, jak w ubiegłym roku; budzi wątpliwości, odstaje od rzeczywistych warunków gospodarczych, a dodatkowo zachodzi obawa, że nie odpowie na wyzwania, które stoją przed nami, i będzie niemożliwa do wykonania. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dziękuję. Otwieram dyskusję. Czy pan minister chce odnieść się do wypowiedzi? Były pytania od pana posła. Może pan poseł chce powtórzyć pytania? Bardzo proszę.

Sekretarz stanu w MRPiPS Stanisław Szwed:

Jeśli chodzi o realizację programu Maluch+, to nie ma zmniejszonej kwoty 450 000 tys. zł. Została zmniejszona kwota z Funduszu Pracy, ale mamy ją zapewnioną z rezerwy budżetu naszego ministerstwa. Zatem kwota 450 000 tys. zł została podtrzymana. Jeśli chodzi o zwrot należności, dotyczący Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, mamy kwoty, które łatwiej jest odzyskać, i te, które są nie do odzyskania. Przypominam, że to są kwestie związane z sytuacją, w której pracodawca znika. Wtedy szukamy możliwości odzyskania tych środków. Jeżeli nie ma takiej możliwości, środki są umarzane. Zarówno Fundusz Pracy, jak i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, jak mówiłem, są w bardzo dobrym stanie. Fundusz Pracy jest objęty regułą wydatkową, czyli nie ma swobody działania. On podlega pod rygor reguły wydatkowej. Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych to środki, które przeznaczamy na wypłatę wynagrodzeń w sytuacji zagrożenia, przy dobrej sytuacji gospodarczej. Dzisiaj takich sytuacji jest bardzo mało, stąd wypłaty z tego funduszu są na minimalnym poziomie.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dziękuję. Czy są jeszcze jakieś pytania? Pani posłanka Ścigaj.

Poseł Agnieszka Ścigaj (PSL-Kukiz15):

Pani przewodnicząca, panie ministrze, chcę zwrócić się z pytaniem merytorycznym, ale również dotyczącym finansów. Jednocześnie, przy dużym spadku bezrobocia, co jest oczywiście chwalebne, mamy wzrost wydatków z Funduszu Pracy, na który składają się pracodawcy, którzy za każdym razem są dociążani różnego rodzaju składkami. Ostatni raport NIK z 2016 r. mówił o nieefektywności wydawania środków przez urzędy pracy i funkcjonowania urzędów pracy. W budżecie nie ma pełnych kosztów utrzymania urzędów pracy, ponieważ część instytucji jest utrzymywana przez samorządy, natomiast wykonują one zadania zlecane przez państwo.

Moje pytania mają dwojaki zakres. Każdego roku pytam o możliwość oszacowania kosztów, ile samorządy wydają na urzędy pracy. Czy państwo pokusili się o oszacowanie tych kosztów? To jest jednak publiczny pieniądz i nie jest ważne, że wydawany przez samorządy. Jednak w obecnej sytuacji, w której znajdują się samorządy, ma to duże znaczenie. Czy państwo planują rozpocząć dyskusję na temat reformy tych instytucji,

w sytuacji gdy rzeczywiście widać, że działania tych instytucji nie sprawdzają się? Pracodawcy nie korzystają z usług, chociaż płacą na urzędy pracy – i w żaden sposób nie uzyskują efektów. W sytuacji, gdy mamy rynek pracownika, można byłoby w innych zakresach spożytkować środki. Moje pytanie: czy państwo planują dyskusję na temat reformy tych instytucji, aby stały się wreszcie efektywne albo przynajmniej próbują rozmawiać z samorządami, jak usprawnić te działania? Dziękuję.

Sekretarz stanu w MRPiPS Stanisław Szwed:

Jeśli chodzi o pytania, są one szerokie, bo pani poseł pytała też o reformę, ale odniosę się do kwestii budżetowej. Środki, które przeznaczamy na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu, są zdecydowanie mniejsze z prostej przyczyny, o której pani mówiła, czyli zmniejszenia stopy bezrobocia.

Dzisiaj bezrobocie jest na bardzo niskim poziomie, co nie oznacza, że w ogóle go nie ma. Istnieją tereny w naszym kraju, na których bezrobocie jest jeszcze dwucyfrowe. Zwiększenie środków na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu jest spowodowane przeniesieniem stypendiów dla lekarzy i pielęgniarek z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych do Funduszu Pracy w kwocie 2 100 000 tys. zł. Nie wpływa to bezpośrednio na kwestię związaną z działaniem aktywizacyjnym na rynku pracy.

Jeśli chodzi o pytanie, jakie koszty są ponoszone, przypomnę, że urzędy pracy są jednostkami samorządu terytorialnego. Szacujemy, że koszt utrzymania urzędu pracy to 1 600 000 tys. zł. Ze środków Funduszu Pracy przeznaczamy tylko kwotę 147 000 tys. zł na zwiększenie wynagrodzenia wzmacniającego efektywność działania urzędów. Istnieje specjalny algorytm przyznający środki urzędom, które spełniają efektywność zarówno zatrudnieniową, jak i kosztową. Dyskusja na temat funkcjonowania urzędów pracy, jak pani poseł wie, trwa od dłuższego czasu. Myślę, że w obecnej kadencji Sejmu również ją podejmiemy, bo temat jest ważny. Przypominam, że urzędy pracy zmieniają swoje zasady funkcjonowania i działania. Z naszej strony zdecydowanie większe środki są przeznaczane na Fundusz Szkoleniowy. W budżecie na ten rok mamy 247 000 tys. zł, czyli to, co postulowali pracodawcy, aby zwiększyć środki na Fundusz Szkoleniowy. Dyskusja jest przed nami i będzie odbywała się na posiedzeniu Komisji.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dziękuję. Jeszcze pani posłanka Okła-Drewnowicz.

Poseł Marzena Okła-Drewnowicz (KO):

Panie ministrze, jaki jest powód, że część środków znajduje się w rezerwie celowej i jest przewidziana na opiekę nad dziećmi do lat 3? Dlaczego państwo nie uwzględnili tego jak zwykle w tej części budżetowej?

Sekretarz stanu w MRPiPS Stanisław Szwed:

Dołożyliśmy środki na program Maluch+ z Funduszu Pracy w kwocie 150 000 tys. zł. Zmniejszyliśmy te środki. Program Maluch+ zawsze był finansowany z rezerwy celowej, stąd to przesunięcie. Wynikało to z faktu, że czwarta część programu, którą uruchamialiśmy na program Maluch+, weszła w życie trochę później w sensie wsparcia dla indywidualnych osób. Dlatego kwoty nie wpisywaliśmy z Funduszu Pracy, ale rezerwy celowej, bo łatwiej technicznie można było to przyjąć.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dziękuję. Czy ktoś jeszcze ma jakieś pytania? Nie słyszę. Przechodzimy do głosowania wniosku o pozytywne zaopiniowanie tej części budżetowej. Czy ktoś zgłasza sprzeciw? Nie słyszę. Zatem Komisja przyjmuje ten wniosek.

Kolejna część budżetowa, nr 44 – Zabezpieczenie społeczne. Tutaj są dochody i wydatki, wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych, dotacje celowe i środki z Unii Europejskiej w ramach programu operacyjnego Pomoc Żywnościowa. Bardzo proszę o referat przedstawiciela Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

Sekretarz stanu w MRPiPS Stanisław Szwed:

Pani przewodnicząca, w części budżetowej 44 – Zabezpieczenie społeczne zaplanowane wydatki to 852 000 tys. zł. Największe środki, w kwocie 700 000 tys. zł, są przeznaczone

na dotację dla Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Pan prezes będzie mówił o PFRON, więc nie rozwijam tego tematu.

Jeśli chodzi o kwestię związaną z realizacją naszych programów, to dla Programu na rzecz Aktywności Społecznej Osób Starszych ASOS utrzymujemy kwotę 40 000 tys. zł. Jeśli chodzi o programy: „Od zależności ku samodzielności" – 3 000 tys. zł, „Od wykluczenia do aktywizacji" – 3 000 tys. zł. To są programy, które wspieramy. Jeśli chodzi o program operacyjny Pomoc Żywnościowa z budżetu środków europejskich zaplanowano 122 000 tys. zł. Kwestie związane z wynagrodzeniami, kwoty w zabezpieczeniu społecznym nie są na wysokim poziomie, to tylko 27 000 tys. zł. Przypominam, że jeśli chodzi o całą sferę budżetową, wzrost wynagrodzeń jest na poziomie 6%. To wszystko, dziękuję.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dziękuję. Poproszę panią posłankę Joannę Frydrych o koreferat.

Poseł Joanna Frydrych (KO):

Dziękuję, pani przewodnicząca. Analizując część 44 budżetu państwa, należy zauważyć, że na rok 2020 zaplanowano wydatki w wysokości ponad 852 000 tys. zł, w tym na następujące działy: Rolnictwo i łowiectwo – ponad 29 000 tys. zł, Administracja publiczna – 48 000 tys. zł, Obrona narodowa – 11 tys. zł, Pomoc społeczna – ponad 30 000 tys. zł i na pozostałe zadania w zakresie polityki społecznej – ponad 744 000 tys. zł. W ramach wydatków zaplanowano zadania związane typowo ze wsparciem osób najuboższych. Działania w ramach programu operacyjnego Pomoc Żywnościowa 2014–2020 są współfinansowane z Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym.

W ramach działu 750, czyli Administracji publicznej, środki w wysokości 310 tys. zł zostaną przeznaczone na badania realizowane przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych, np. do obliczania minimum egzystencji, weryfikacji kryteriów dochodowych oraz kwot świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej. Warto podkreślić, że Instytut Pracy i Spraw Socjalnych powinien być coraz bardziej ukierunkowany jako instytucja doradcza i dostarczająca wiedzy o zjawiskach społecznych i gospodarczych dla władzy ustawodawczej lub wykonawczej. Na uwagę zasługują także resortowe programy z zakresu pomocy społecznej, finansowane w tej części budżetu, np. program „Pokonać bezdomność. Program pomocy osobom bezdomnym" – kwota 5 500 tys. zł; program „Od wykluczenia do aktywizacji. Program pomocy osobom wykluczonym społecznie i zawodowo" – kwota 3 000 tys. zł, program „Od zależności ku samodzielności" – kwota 3 000 tys. zł, utrzymanie i rozwój systemów informatycznych w obszarze pomocy społecznej. Będziemy monitorowali, jak przebiega ich realizacja i liczymy na ewaluację ich efektów. Jednak najbardziej interesującym obszarem są wydatki związane z aktywizacją osób z niepełnosprawnościami. Zaplanowana kwota na 2020 r. to 704 000 tys. zł, między innymi na wypłatę uprawnionym pracodawcom dofinansowania do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych w wysokości do 30% środków zaplanowanych na jego realizację. To jest kwota 673 000 tys. zł, co stanowi 18,7% środków ujętych w planie finansowym PFRON oraz na zrekompensowanie gminom 50% dochodów utraconych na skutek zastosowania ustawowych zwolnień dla prowadzących zakłady pracy chronionej lub zakłady aktywności zawodowej z podatku od nieruchomości, rolnego, leśnego i czynności cywilno-prawnych. To jest kwota 27 000 tys. zł.

Dobrze byłoby dowiedzieć się, może pan minister odpowie, czy rząd planuje rozpocząć zarządzanie obszarem polityki społecznej? Oprócz zapowiedzi zwiększenia świadczeń nie widać żadnej spójnej koncepcji wsparcia osób z niepełnosprawnościami. Chcieliście wykorzystać Solidarnościowy Fundusz Wsparcia Osób Niepełnosprawnych, nadal funkcjonuje Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Mamy dwa równolegle działające systemy orzekania o niepełnosprawności i niezdolności do pracy. Kiedy zaproponujecie systemowe rozwiązania wsparcia dla tej grupy? Dziękuję.

Sekretarz stanu w MRPiPS Stanisław Szwed:

Tutaj mamy pomieszanych kilka propozycji. Na ten temat będą jeszcze mówili przedstawiciele PFRON, a Fundusz Solidarnościowy jest w innym dziale. Jak powiedziałem, nie ma zagrożenia. W dziale budżetowym 44 dofinansowanie do PFRON w kwocie

700 000 tys. zł jest przeznaczone na dofinansowanie wynagrodzeń osób niepełnosprawnych lub zrekompensowanie gminom utraconych dochodów z tytułu zwolnień podatkowych. Myślę, że do tych pytań odniesie się pan prezes PFRON. Mówiłem o programie żywnościowym ze środków europejskich, ale tutaj są nasze wspólne środki, które przeznaczamy na program dożywiania w kwocie 403 000 tys. zł

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dziękuję. Czy są jeszcze inne pytania w tym punkcie? Bardzo proszę.

Przedstawicielka Krajowej Rady Sejmików Osób Niepełnosprawnych Magdalena Świtajska:

Dzień dobry, Magdalena Świtajska, Krajowa Rada Sejmików Osób Niepełnosprawnych. Jeżeli pojawił się temat dotyczący osób z niepełnosprawnością i dofinansowań do wynagrodzeń, to jest pytanie do prezesa Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, które dotyczy osób niepełnosprawnych w stopniu znacznym oraz umiarkowanym. Chodzi mi o szczególne grupy, tj. osoby chorujące psychicznie, z upośledzeniem umysłowym, chorujące na epilepsję, niewidome i z całkowitymi zaburzeniami rozwoju, które mogą pracować i mają na to zgodę lekarza. Obserwując rynek pracy w ciągu ostatnich dwóch lat, można zauważyć, że spadło zatrudnienie osób z niepełnosprawnością o 6 tysięcy. Moje pytanie jest następujące: kiedy zwiększy się dofinansowanie do wynagrodzeń tych osób? Dziękuję.

Sekretarz stanu w MRPiPS Stanisław Szwed:

Czy pan prezes odpowie na to pytanie?

Zastępca prezesa Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych Tomasz Maruszewski:

Pani przewodnicząca, szanowna Komisjo, oczywiście w części budżetowej, która będzie dotyczyła PFRON, miałem zamiar o tym wspomnieć, ale jeśli w tej chwili jest możliwość, chcę zwrócić uwagę, że zmiana w zakresie finansowania z tytułu zatrudnienia osoby niepełnosprawnej przez pracodawcę wymaga zmiany nowelizacji ustawy, bo kwoty zostały na sztywno ustalone w ustawie. Na chwilę obecną wynoszą 1800 zł przy stopniu znacznym, 1125 zł przy stopniu umiarkowanym i 450 zł przy stopniu lekkim. Oczywiście jest przewidziana również dodatkowa kwota w wysokości 600 zł z tytułu posiadania przez zatrudnioną osobę schorzeń specjalnych. Jak powiedziałem, to wymaga zmiany legislacyjnej. Chcę zwrócić uwagę na pozycję, którą zaplanowaliśmy w naszym planie finansowym na 2020 r. Kwota wynosi 3 600 000 tys. zł i jest wyższa o prawie 300 000 tys. zł w stosunku do 2019 r. Planując tę pozycję, mieliśmy na uwadze ewentualne zmiany w tym zakresie, ale one już nie zależą od PFRON.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dziękuję. Czy są jeszcze pytania w tym zakresie? Bardzo proszę.

Przewodniczący Stowarzyszenia „Niepełnosprawni dla Środowiska EKON" Tomasz Lenart:

Dzień dobry. Tomasz Lenart, Stowarzyszenie „Niepełnosprawni dla Środowiska EKON". Dołączam się do wypowiedzi mojej poprzedniczki i apeluję, żeby zastanowić się nad zwiększeniem dofinansowania, ponieważ spada zatrudnienie wśród tej grupy osób. Naprawdę ciężko jest na rynku pracy dla osób niepełnosprawnych. Apeluję, żeby coś zrobić w tej kwestii. Chcę zadać drugie pytanie: dlaczego została zmniejszona dotacja budżetu państwa z 740 000 tys. zł do 700 000 tys. zł na dotację celową? Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Czy przedstawiciele ministra chcą się wypowiedzieć? Bez odpowiedzi? Mamy pytanie do protokołu bez odpowiedzi. Czy są jeszcze jakieś pytania? Nie ma. Zatem przechodzimy do głosowania wniosku o pozytywne zaopiniowanie. Czy jest sprzeciw wobec pozytywnego zaopiniowania tej części budżetu? Nie słyszę. Stwierdzam, że zostało przyjęte bez głosowania wobec braku sprzeciwu.

Przechodzimy do części budżetowej 54 – Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych. Będziemy omawiali dochody i wydatki, wynagrodzenia w państwowych

jednostkach budżetowych oraz dotacje celowe. Bardzo proszę szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych o przedstawienie tej części budżetu.

Szef Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych Jan Józef Kasprzyk:

Bardzo dziękuję. Pani przewodnicząca, szanowni państwo, zanim przystąpię do zreferowania projektu budżetu na rok 2020, przedstawię kilka liczb dotyczących beneficjentów, czyli kombatantów i osób uprawnionych, którzy żyją w Polsce i są objęci opieką Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych. Według danych, którymi dysponujemy na rok 2019, ogółem kombatantów, weteranów i osób dotkniętych represjami w okresie 1939–1956 jest jeszcze 241 917. Natomiast druga grupa podopiecznych urzędu, czyli działacze opozycji antykomunistycznej i osoby represjonowane z powodów politycznych, walczący o wolność w latach 1956–1989, nie jest jeszcze zamknięta. Ona stale się powiększa, ponieważ proces przyznawania uprawnień trwa cały czas. Obecnie jest 12 155 osób. To są również podopieczni urzędu.

Projekt budżetu na rok 2020 w zakresie dochodów i wydatków przedstawia się następująco. Dochody urzędu w dziale 750 zostały zaplanowane w wysokości 1 tys. zł, na poziomie ubiegłorocznym, z tytułu prowizji od składek społecznych dla płatnika. Natomiast wydatki urzędu zostały określone w wysokości 55 015 tys. zł, co stanowi lekki wzrost w stosunku do planu w roku 2019. Wzrost wydatków wynika między innymi z planowanego powiększenia kwoty bazowej do 6% dla osób objętych i nieobjętych mnożnikowymi systemami wynagrodzeń. Wydatki urzędu realizowane będą w czterech działach. W dziale 750 – Administracja publiczna zaplanowano wydatki w kwocie 18 650 tys. zł. W tej strukturze głównymi wydatkami będą wynagrodzenia wynikające ze stosunku pracy wraz z pochodnymi. W dziale 752 – Obrona narodowa zaplanowano wydatki na pozamilitarne przygotowanie obronne ustalone przez ministra obrony narodowej, tj. kwotę 10 tys. zł. W dziale 851 – Ochrona zdrowia zaplanowano składki na ubezpieczenia zdrowotne w kwocie 9 tys. zł na poziomie ubiegłorocznym. Obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają kombatanci i ofiary represji, którzy nie podlegają ubezpieczeniom społecznym lub nie pobierają emerytury lub renty, stąd kwota tylko 9 tys. zł. Wreszcie najważniejszy dział, czyli 853 – Pozostałe zadania w zakresie polityki społecznej. Tutaj zaplanowane są wydatki w kwocie 36 346 tys. zł.

Podstawowe zadanie urzędu, kwota w tej części będzie temu przeznaczona, to udzielanie pomocy pieniężnej kombatantom i innym uprawnionym osobom znajdującym się w trudnej sytuacji materialnej i życiowej. Przypominam, że kombatanci, weterani i osoby represjonowane otrzymują świadczenie kombatanckie, ryczałt energetyczny – on jest wypłacany poza urzędem przez organ emerytalno-rentowy. Natomiast każda osoba znajdująca się w szczególnej sytuacji może wystąpić do urzędu o wsparcie finansowe, które może być przeznaczone na dostosowanie mieszkania do osoby niepełnosprawnej, na zakup aparatu słuchowego, dofinansowanie zakupu leków itd. Na ten cel zaplanowano wydatki w wysokości 30 050 tys. zł. W tej kwocie 900 tys. zł przeznaczone będzie, jak co roku, na dotację celową dla Związku Inwalidów Wojennych RP. W dyspozycji szefa urzędu pozostawiono środki w wysokości 29 150 tys. zł.

Jak wspomniałem, środki są przeznaczane dla kombatantów znajdujących się w szczególnej sytuacji życiowej. Od trzech lat realizujemy cieszący się ogromnym powodzeniem program dofinansowania w stu procentach aparatów słuchowych dla kombatantów. Również w ubiegłym roku wdrożyliśmy, cieszący się dużym zainteresowaniem, program dofinansowania leczenia uzdrowiskowego dla kombatantów i weteranów walk o niepodległość. Ponieważ wydatki są na podobnym poziomie jak planowane w ubiegłym roku, średnia pomoc dla kombatantów w ramach tego budżetu to około 2 tys. zł. Podkreślam, to jest średnia pomoc. Dla porównania, do roku 2016 średnia pomoc wynosiła około 500 zł, więc jest to wyraźny wzrost dla osób, którym zawdzięczamy wolność. W tym dziale na opłatę pocztową przekazywanej pomocy pieniężnej zaplanowano kwotę 400 tys. zł.

W tym dziale urząd zaplanował również wydatki na finansowanie zadań z zakresu upamiętnienia i popularyzowania tradycji walk o niepodległość i suwerenność Rzeczypospolitej. To jest kwota 5 896 tys. zł, w tym 2 000 tys. zł to środki przeznaczane na dotacje celowe w ramach otwartych konkursów ofert, do których mogą przystępować stowa-

rzyszenia, fundacje, związki kombatanckie. Poprzez dotacje są dofinansowane dla nich różnego rodzaju przedsięwzięcia, ważne dla tych środowisk.

Ze środków przeznaczonych na upamiętnienie planujemy dla kombatantów i nie tylko sfinansowanie ważnych uroczystości z punktu widzenia interesu państwa polskiego w kraju i za granicą. Przypominam, że w tym roku do ważniejszych uroczystości, które będziemy finansować w ramach budżetu, zaliczamy: 75. rocznicę walk o Kołobrzeg, 75. rocznicę wyzwolenia Bolonii, 75. rocznicę forsowania Odry przez 1. Armię Wojska Polskiego, ale również całą serię 75. rocznic wyzwalania niemieckich obozów koncentracyjnych, poczynając od zbliżających się uroczystości w Auschwitz-Birkenau, poprzez Obernheide, Ravensbrück, Sachsenhausen, Flossenbürg, Dachau. Tam jesteśmy obecni z więźniami, świadczymy naszą obecnością o naszej historii.

Również w tym roku planowane są obchody kolejnej rocznicy bitwy o Monte Cassino, 100. rocznicy bitwy pod Zadwórzem, 81. rocznicy sowiecko-niemieckiej agresji na Polskę, 75. rocznicy powołania Zrzeszenia Wolność i Niezawisłość, 80. rocznicy powstania Batalionów Chłopskich, ale także z nowszej historii będziemy organizatorami 50. rocznicy masakry grudniowej w roku 1970 i 40. rocznicy powstania „Solidarności”. To są najważniejsze wydarzenia, które planujemy w ramach budżetu. W ramach zaplanowanych środków przeznaczonych na te uroczystości przewidujemy sfinansowanie wydatków związanych przede wszystkim z przewozem uczestników uroczystości, zapewnieniem w nich udziału kombatantom i ich opiekunom, zakwaterowaniem, wyżywieniem, ubezpieczeniem, zabezpieczeniem medycznym, co jak państwo rozumieją, jest szczególnie ważne itd.

Drodzy państwo, w ramach rezerw celowych w części 83 w pozycji 30 zaplanowano środki na realizację ustawy o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych. To są nowi podopieczni. Ustawa weszła w życie w 2015 r., była nowelizowana w poprzedniej kadencji. Na pomoc dla działaczy opozycji antykomunistycznej, działającej w latach 1956–1989, zaplanowano wydatki w kwocie 104 000 tys. zł. W ramach pomocy wypłacane jest przez urząd świadczenie pieniężne porównywalne z kombatanckim. Mogą oni występować o pomoc i wsparcie w trudnej sytuacji bytowo-materialnej.

Otrzymali państwo komplet materiałów. Jeżeli pojawią się jakieś pytania, zarówno ja, jak i pan dyrektor generalny oraz główna księgowa urzędu jesteśmy do państwa dyspozycji. Bardzo dziękuję.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Bardzo dziękuję za prezentację. Poproszę koreferenta, pana posła Roberta Warwasa, o zabranie głosu.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Szanowna pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, kwestie finansowe związane z działalnością Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych zawarte są w części 54 projektu budżetu państwa. Dochody w dziale 750 zostały zaplanowane w takiej samej wysokości, jak w roku 2019, o czym wspomniał szef urzędu, czyli 1 tys. zł z tytułu prowizji dla płatnika od składek społecznych. Zaplanowane wydatki wynoszą 55 015 tys. zł, co stanowi 102,5% wydatków zawartych w zeszłorocznym budżecie. Wydatki zostały skalkulowane w czterech działach. W dziale 750 – Administracja publiczna mają one wynieść 18 650 tys. zł, co będzie stanowiło 109,1% wydatków zawartych w ubiegłorocznym planie. W dziale 750 – Obrona narodowa wydatki mają wynieść 10 tys. zł, co jest równoznaczne ze wzrostem o 250% w porównaniu z zeszłorocznym planem budżetowym. W dziale 851 – Ochrona zdrowia wydatki są na tym samym poziomie, co w zeszłorocznym planie, czyli 9 tys. zł. W dziale 853 – Pozostałe zadania w zakresie polityki społecznej urząd zaplanował wydatki w kwocie 36 346 tys. zł, czyli 99,6% budżetu z 2019 r., z przeznaczeniem na finansowanie zadań wynikających z ustawy o kombatantach. W zakresie dotacji celowych z budżetu na finansowanie lub dofinansowanie zadań zleconych do realizacji przez stowarzyszenia urząd zaplanował kwotę w wysokości 900 tys. zł na pomoc pieniężną dla Związku Inwalidów Wojennych RP. Budżet Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych jest przejrzy-

sty, zwiększenie wydatków działów: Administracja publiczna oraz Ochrona narodowa wydaje się w pełni uzasadnione, dlatego proszę o pozytywne zaopiniowanie tego budżetu. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dziękuję, panie pośle. Czy są jakieś pytania lub uwagi do tej części? Nie słyszę. Przechodzimy do wniosku o pozytywne zaopiniowanie tej części budżetowej. Czy ktoś jest przeciw? Nie słyszę. Wobec braku sprzeciwu wniosek został przyjęty.

Przechodzimy do części budżetowej 63 – Rodzina. Czy pan minister będzie referował? Bardzo proszę.

Sekretarz stanu w MRPiPS Stanisław Szwed:

Część budżetowa 63 – Rodzina jest małą pozycją. Wydatki zaplanowaliśmy w kwocie 14 600 tys. zł. Największe sfinansowanie zadań będzie w zakresie Karty Dużej Rodziny, systemów informatycznych – 3 000 tys. zł i wynagrodzeń – 4 600 tys. zł. To są najważniejsze działy. Inne działy związane z rodziną znajdują się w pozycji – Budżet wojewodów. Wtedy będę o nich mówił.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dziękuję. Bardzo proszę koreferentkę, panią posłankę Katarzynę Kotulę.

Poseł Katarzyna Kotula (Lewica):

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, faktycznie, to jest krótka pozycja. Najpierw przedstawię fakty, a później będę miała kilka pytań z prośbą o uściślenie. Plan wydatków państwa na 2020 r. w części 63 – Rodzina zaplanowano na poziomie wyższym o 2 000 tys. zł w stosunku do roku ubiegłego i obecnie plan wynosi 14 640 tys. zł. Biorąc pod uwagę strukturę wydatków w tej części budżetu, najwięcej środków, aż 50%, przewidziano na administrację publiczną, na rodzinę ponad 29%, natomiast na pomoc społeczną – 20% zaplanowanych środków.

W stosunku do poprzedniego, 2019 r., wydatki ujęte w dziale 750 – Administracja publiczna wzrosły o ponad 10%, co spowodowane jest głównie 20% zwiększeniem wydatków na wynagrodzenia wraz z pochodnymi oraz 10% zmniejszeniem wydatków bieżących. Nową pozycją w części 63 w tym roku jest działalność badawczo-rozwojowa, której zadaniem jest przeprowadzenie badań będących podstawą do obwieszczenia wysokości dochodu z działalności podlegającej opodatkowaniu dla celów związanych z ustaleniem prawa do świadczeń rodzinnych uzależnionych od kryterium dochodowego. Na realizację tego celu zaplanowano kwotę 12 tys. zł.

Wydatki w dziale 752 przewidziane na obronę narodową związane są ze współpracą międzynarodową, a dotyczą realizacji ochrony prawa rodziny i dziecka. Kwota ujęta w planie budżetu jest tak minimalna, że zmniejszenie jej o 2 tys. zł powoduje wykazanie 50% obniżenia kwoty w stosunku do roku poprzedniego, tj. 2019 r. Wydatki w dziale 852 przeznaczone na pomoc społeczną zaplanowano z 71% wzrostem. Przyczyną tego jest zwiększenie zaplanowanych nakładów na rozwój i utrzymanie projektu Emp@tia. Koszt zaplanowany na realizację tego zadania szacuje się na kwotę 3 000 tys. zł. Dla porównania środki na realizację Karty Dużej Rodziny, ujęte w rezerwie celowej, wynoszą 4 560 tys. zł. Wydatki w 2020 r. zaplanowane na realizację w dziale 855 – Rodzina są niższe o 0,3% w stosunku do roku ubiegłego, a zmiana wynika z przesunięcia kwoty 12 tys. zł z wydatków bieżących tego działu na działalność badawczo-rozwojową w dziale – Administracja publiczna. Wydatki ujęte w dziale 855 – Rodzina zaplanowano z przeznaczeniem na dotacje i subwencje celowe. To jest między innymi kwota 1 500 tys. zł z przeznaczeniem dla organizacji pozyskującej partnerów w programie Karta Dużej Rodziny. Będę o to pytała. Pozostałe bieżące wydatki z przeznaczeniem na wydruk, personalizację i dystrybucję karty to kwota 2 200 tys. zł, na jej wersję mobilną – 100 tys. zł oraz 150 tys. zł na obsługę i realizację zadań wynikających z ustawy o Karcie Dużej Rodziny. Dodatkowo jeszcze kwota 440 tys. zł przeznaczona została na utrzymanie projektu „System ulg i bonifikat skierowanych do rodzin wielodzietnych”.

Moje pytanie odnosi się do działu 85503 – Karta Dużej Rodziny. Mam pytanie dotyczące dużej kwoty – 1 500 tys. zł – którą zaplanowano na realizację zadania określonego

w art. 24 ustawy z 9 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny, z przeznaczeniem na dotacje celowe dla organizacji pozyskującej partnerów KDR, oferujących zniżki z tytułu zakupu towarów i usług dla rodzin wielodzietnych. Udało się mi dotrzeć do tego konkursu, od którego nie ma odwołania. To jest organizacja Związek Dużych Rodzin „Trzy Plus". Chcę pana zapytać, z czego wynika tak wysoka kwota? Drugie pytanie dotyczy uściślenia wydatków z kwoty 2 740 tys. zł, które zostały przeznczone na wydruk, personalizację i dystrybucję Karty Dużej Rodziny oraz na utrzymanie rezultatów projektu w kwocie 440 tys. zł. Nie rozumiem, co oznacza: „utrzymanie rezultatów projektu"? Proszę także o uściślenie.

Ostatnie moje pytanie dotyczy kwoty 2 623 tys. zł na utrzymanie trwałości efektów projektu Emp@tia jako platformy komunikacyjnej obszaru zabezpieczenia społecznego. O ile podana wyżej kwota na utrzymanie i rozwój systemów teleinformatycznych (306 tys. zł) dla pomocy społecznej wydaje się uzasadniona, o tyle druga kwota wydaje się bardzo wysoka. Proszę o odpowiedź na pytania.

Sekretarz stanu w MRPiPS Stanisław Szwed:

Krótka informacja dotycząca Karty Dużej Rodziny: to jest już czwarty rok funkcjonowania. Jeśli chodzi o liczbę rodzin, to w 2014 r. było ich 135 tysięcy, w 2019 r. – ponad 900 tysięcy. Dynamika jest bardzo wysoka, na poziomie 40-50%, w zależności od roku. Jeśli chodzi o kwestię karty elektronicznej, którą wprowadziliśmy w życie, w tym zakresie wydaliśmy ponad 686 tysięcy sztuk. Liczba partnerów w 2019 r. wyniosła 6 352, liczba miejsc świadczonych zniżek – ponad 24 tysięcy. Tutaj również dynamika jest bardzo wysoka. Związek Dużych Rodzin „Trzy Plus", który jest realizatorem, wygrał w konkursie ofert przedstawiając najkorzystniejszą propozycję. Kwota 1 500 tys. zł, która została na to przeznaczona, jest bardzo skromna jak na zakres działań i efekty tej pracy. Dzisiaj poprzez system Emp@tia przeprowadzamy m.in. program 500+ i program „Wyprawka szkolna". Bez tego systemu powyższe programy nie mogłyby być realizowane. Przeznaczone środki są przeznaczone na wynagrodzenia i utrzymanie systemu.

Poseł Katarzyna Kotula (Lewica):

Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dziękuję. Czy ktoś ma jeszcze jakieś pytania? Nie słyszę. Przechodzimy do głosowania wniosku o pozytywne zaopiniowanie tej części budżetowej. Czy ktoś jest przeciw? Nie słyszę. Stwierdzam, że ten punkt został przyjęty wobec braku sprzeciwu.

Teraz część budżetowa 72 – Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego. Tutaj mamy dochody i wydatki, państwowe fundusze celowe. Bardzo proszę panią prezes KRUS, Aleksandrę Hadzik, o przedstawienie sprawozdania.

Zastępca prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Artur Warzocha:

Szanowna pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, Artur Warzocha, zastępca prezesa KRUS. Projekt planu wydatków w części 72 – Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na rok 2020 przedstawia się następująco. Wydatki budżetu państwa w części 72 zaplanowano w kwocie 17 951 189 tys. zł. Główna część to dział 753, czyli obowiązkowe ubezpieczenia społeczne. Największą pozycją jest dotacja dla Funduszu Emerytalno -Rentowego zaplanowana na kwotę 17 627 638 tys. zł, stanowiąca głównie uzupełnienie środków funduszu na wypłatę świadczeń gwarantowanych przez państwo. Wydatki na świadczenia finansowane z budżetu państwa zlecone do wypłaty w KRUS na rok 2020 zostały zaplanowane w kwocie 302 619 tys. zł. To są wydatki przeznaczone na świadczenia rentowe dla inwalidów wojennych, wojskowych i osób represjonowanych, ryczałty energetyczne, dodatki kombatanckie i kompensacyjne oraz świadczenia pieniężne dla osób deportowanych do pracy przymusowej, dla byłych żołnierzy zastępczej służby wojskowej, świadczenia pieniężne dla cywilnych niewidomych ofiar działań wojennych.

Dotacja dla Funduszu Prewencji i Rehabilitacji na rok 2020 zaplanowana została na kwotę 10 324 000 tys. zł i jest wyższa o 5 324 tys. zł w stosunku do roku 2019. Pozostałe działy to obrona narodowa, ochrona zdrowia i zadania w zakresie polityki społecznej w kwotach odpowiednio: 15 tys. zł, 10 585 tys. zł oraz 8 tys. zł. Do projektu

planu przyjęto liczbę ubezpieczonych na poziomie 1 178 000 osób, tj. przewidywany stan na koniec roku 2020. To jest tendencja spadkowa w stosunku do przewidywanego wykonania za rok 2019 o 1,6%. Zmniejszenie liczby ubezpieczonych opłacających składkę na Fundusz Emerytalno-Rentowy jest efektem jej systematycznego obniżania się i to jest związane z wyłączeniem z przedmiotowego ubezpieczenia, między innymi z uwagi na niespełnienie warunków do podlegania temu ubezpieczeniu. Przy ustalaniu wysokości świadczeń uwzględniono waloryzację w wysokości 103,24%.

Projekt planu finansowego Funduszu Emerytalno-Rentowego na rok 2020 przedstawia się następująco. Przychody Funduszu Emerytalno-Rentowego z refundacją kosztów wypłaty świadczeń zbiegowych i innych transferów zaplanowano w łącznej kwocie 20 534 157 tys. zł. Przychody funduszu bez refundacji kosztów wypłaty świadczeń zbiegowych i innych transferów zaplanowano w łącznej kwocie 19 175 438 tys. zł. Największą pozycję przychodów stanowi dotacja z budżetu państwa w kwocie 17 627 638 tys. zł, która będzie przeznaczona głównie na dotację uzupełniającą do świadczeń emerytalno-rentowych wypłacanych zgodnie z ustawą o ubezpieczeniu społecznym rolników, dotację celową na pokrycie składek na ubezpieczenie zdrowotne rolników, dotację na sfinansowanie składek na ubezpieczenie emerytalno-rentowe za osoby sprawujące osobistą opiekę nad dzieckiem oraz dotację na sfinansowanie wypłat zasiłków macierzyńskich. Koszty Funduszu Emerytalno-Rentowego z refundacją kosztów wypłaty świadczeń zbiegowych i innych transferów zaplanowano w łącznej kwocie 20 551 827 tys. zł. Główną pozycję kosztów stanowią emerytury i renty rolnicze w kwocie 15 683 501 tys. zł, tj. 76% łącznych kosztów funduszu. Na pozostałe świadczenia, obejmujące między innymi zasiłki macierzyńskie, pogrzebowe oraz refundację kosztów wypłaty świadczeń zbiegowych, zaplanowano środki w łącznej kwocie 2 475 361 tys. zł. Poza tym zaplanowano składki na ubezpieczenie zdrowotne rolników w kwocie 1 765 620 tys. zł, tj. o 0,2% więcej niż w 2019 r.

Projekt planu finansowego Funduszu Prewencji i Rehabilitacji na rok 2020 przedstawia się w następujący sposób. Zaplanowano, że przychody funduszu wyniosą w obecnym roku 43 853 tys. zł, w tym 33 484 tys. zł, tj. 76,4%, przychodów stanowić będzie odpis z funduszu składkowego. Dotację z budżetu państwa zaplanowano w kwocie 10 324 tys. zł. Koszty realizacji zadań Funduszu Prewencji i Rehabilitacji zaplanowano w kwocie 44 953 tys. zł. Główną pozycją, stanowiącą 83% zaplanowanych kosztów, są kwoty przeznaczone na świadczenia rehabilitacyjne, działania prewencyjne, czyli ustawowe działania KRUS w tym zakresie w kwocie 38 568 tys. zł. Zakłada się, że w obecnym roku na stacjonarną rehabilitację leczniczą realizowaną za pośrednictwem KRUS zostanie skierowanych około 14 518 rolników oraz około 1176 dzieci. Ponadto, przewiduje się, że w roku bieżącym z rehabilitacji ambulatoryjnej skorzysta około 60 rolników.

Projekt planu finansowego Funduszu Administracyjnego na rok 2020 przedstawia się następująco. Przychody Funduszu Administracyjnego zaplanowano w kwocie 741 893 tys. zł. Podstawową pozycję tego funduszu będzie stanowić odpis od Funduszu Emerytalno-Rentowego w wysokości 625 845 tys. zł. Odpis z funduszu zaplanowano w kwocie 61 373 tys. zł. Pozostałe przychody zaplanowano w kwocie 54 232 tys. zł. Przychody te obejmują między innymi refundację przez ZUS kosztów obsługi tzw. świadczeń zbiegowych, zwrot kosztów poboru i ewidencjonowania składek na ubezpieczenie zdrowotne oraz refundację z budżetu państwa kosztów obsługi świadczeń dla inwalidów wojennych, wojskowych i osób represjonowanych oraz świadczeń pieniężnych dla osób deportowanych do pracy przymusowej oraz żołnierzy zastępczej służby wojskowej. Koszty realizacji Funduszu Administracyjnego zaplanowano w kwocie 740 697 tys. zł. Największą pozycję będą stanowiły koszty wynagrodzeń osobowych, które zostały zaplanowane w kwocie 360 131 tys. zł, przy planowanym wzroście wynagrodzeń o 10% w stosunku do roku 2019. Ponadto zostały zaplanowane koszty usług obcych związane z usługami pocztowymi i bankowymi, między innymi z doręczeniem świadczeń emerytalno-rentowych, w kwocie 77 022 tys. zł. Pozostałe koszty w kwocie 133 726 tys. zł to zakup między innymi usług remontowych i informatycznych oraz pozostałe koszty własne.

W kalkulacji kosztów Funduszu Administracyjnego na 2020 r. uwzględniono 6400 etatów. Przeciętne wynagrodzenie w KRUS zaplanowano w wysokości 4141 zł bez

dodatkowego wynagrodzenia rocznego oraz centralnego funduszu wypłat okolicznościowych. Zadania wykonywane są przez państwowe fundusze celowe, Fundusz Emerytalno-Rentowy, Fundusz Prewencji i Rehabilitacji i Fundusz Administracyjny oraz dysponenta części 72. Zostały one zaplanowane w układzie zadaniowym w ramach następujących funkcji: funkcja 11 – Bezpieczeństwo wewnętrzne i nienaruszalność granic, funkcja 13 – Zabezpieczenie społeczne i wspieranie rodziny, funkcja 20 – Zdrowie. Pozostałe, szczegółowe informacje w zakresie planu rzeczowo-finansowego KRUS, a także planowanych inwestycji oraz zakupów centralnych do realizacji w roku bieżącym zostały zawarte w materiałach przekazanych Komisji. Dziękuję za uwagę.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dziękuję. Proszę panią posłankę Kozanecką o koreferat do tej części.

Poseł Ewa Kozanecka (PiS):

Dziękuję. Pani przewodnicząca, panie ministrze, szanowna Komisjo, wszystkie najważniejsze informacje związane z wydatkami budżetowymi, ich przeznaczeniem oraz przychody zaplanowane na 2020 r. szczegółowo przedstawił zastępca prezesa KRUS. Dodam, że w budżecie planowanym na przyszły rok praktycznie nie zmienia się struktura wydatków, brakuje też innych większych zmian, za wyjątkiem zmieniającej się liczby beneficjentów KRUS. Podstawę gospodarki finansowej w zakresie ubezpieczenia społecznego rolników stanowią państwowe fundusze celowe, które również zostały szczegółowo omówione przez zastępcę prezes KRUS. W uzupełnieniu dodam, że plan finansowy Funduszu Emerytalno-Rentowego, jak również plan finansowy Funduszu Prewencji i Rehabilitacji oraz Funduszu Administracji KRUS na 2020 r. nie wzbudzają zastrzeżeń. Proponuję szanownej Komisji pozytywne zaopiniowanie tej części budżetowej. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dziękuję. Czy są jakieś uwagi lub pytania do tej części? Nie słyszę. Przystępujemy do głosowania. Czy jest sprzeciw wobec pozytywnego zaopiniowania tej części budżetowej? Nie słyszę, zatem część 72 została zaopiniowana pozytywnie przez Komisję.

Przechodzimy do części budżetowej 73 – Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Tutaj mamy dochody i wydatki, Fundusz Emerytur Pomostowych i Fundusz Ubezpieczeń Społecznych oraz plan finansowy państwowej osoby prawnej – Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Bardzo proszę przedstawiciela ZUS o przedstawienie tej części.

Członek zarządu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Paweł Jaroszek:

Dzień dobry. Paweł Jaroszek, członek zarządu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Pani przewodnicząca, szanowni państwo, Wysoka Komisjo, omówienie planu w części 73 zacznę od budżetu państwa. Dochody budżetu państwa w części 73 zostały zaplanowane w kwocie 100 000 tys. zł. To są przede wszystkim środki, które zostaną uzyskane z egzekucji należności Funduszu Alimentacyjnego w likwidacji. Wydatki w części 73 zostały zaplanowane na kwotę 44 857 000 tys. zł. Tradycyjnie największą pozycję wydatków to dotacja do FUS, która została zaplanowana na kwotę 33 522 000 tys. zł. Dotacja stanowi główne źródło uzupełnienia środków funduszu na wypłaty świadczeń gwarantowanych przez państwo. Również ważną pozycję w tej części stanowią wydatki z działu – Rodzina, a więc składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, między innymi za osoby przebywające na urlopach wychowawczych, osoby pobierające zasiłek macierzyński i osoby zatrudnione jako nianie, oraz składki na ubezpieczenie zdrowotne. Na tę pozycję zostały zaplanowane środki w wysokości 3 735 000 tys. zł. Na realizację świadczeń finansowanych z budżetu państwa zleconych do wypłaty Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych zaplanowano łącznie 2 905 000 tys. zł.

Przechodząc do omówienia największego funduszu, czyli Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, warto podkreślić, że przychody zostały zaplanowane na rok 2020 w łącznej kwocie 262 181 000 tys. zł i jest to wzrost w stosunku do roku 2019 o 6,4%. Podstawowym źródłem przychodów FUS są składki na ubezpieczenia społeczne, których przypis oszacowano na kwotę 209 457 000 tys. zł, przy czym ściągalność składek na ubezpieczenia społeczne założyliśmy na poziomie 99%. Dotacja dla FUS została zaplanowana w kwocie 33 522 000 tys. zł, tj. o 15,5% mniej niż w 2019 r. Koszty Funduszu Ubezpie-

czeń Społecznych zostały zaplanowane w łącznej kwocie 261 396 000 tys. zł, tj. o 6,2% wyższej niż w 2019 r. Tradycyjnie główną pozycję stanowią wydatki na emerytury i renty w kwocie 227 895 tys. zł.

Jeśli chodzi o podstawowe założenia, które wpłynęły na wysokość kwoty wydatków na emerytury i renty, przede wszystkim przewidujemy liczbę emerytów i rencistów na poziomie 8 050 000, tj. wzrost o 1,6% rok do roku, przeciętną miesięczną wysokość emerytury i renty na poziomie 2348,83 zł, wzrost o 4,6% rok do roku, waloryzację świadczeń emerytalno-rentowych od 1 marca 2020 r. wskaźnikiem 103,24%, ale nie mniej niż o 70 zł, a także podwyższenie najniższej emerytury i renty do kwoty 1200 zł. Na pozostałe świadczenia obejmujące między innymi zasiłki chorobowe, macierzyńskie, pogrzebowe, świadczenia rehabilitacyjne zaplanowano środki w łącznej kwocie 27 794 000 tys. zł, z czego największą część stanowią wydatki na zasiłki chorobowe, które zaplanowano na kwotę 13 243 000 tys. zł oraz zasiłki macierzyńskie w kwocie 8 940 000 tys. zł. Założono, że stan funduszu na koniec 2020 r. będzie dodatni i wyniesie 5 870 000 tys. zł. W planie finansowym funduszu na rok 2020 założono, że nie będzie on korzystał ani z pożyczek z budżetu państwa, ani z żadnych kredytów bankowych.

Jeśli chodzi o Fundusz Emerytur Pomostowych, jego przychody zostały zaplanowane według przypisu w łącznej kwocie 1 068 000 tys. zł. Największą pozycję w przychodach stanowi dotacja budżetu państwa zaplanowana w kwocie 747 000 tys. zł. Przypis składek został zaplanowany w kwocie 315 000 tys. zł, wskaźnik ściągalności, podobnie jak w przypadku FUS, na poziomie 99%. Jeśli chodzi o koszty FEP, zostały one zaplanowane na kwotę 1 348 000 tys. zł. Główną pozycję kosztów stanowią wydatki na emerytury pomostowe w kwocie 1 342 000 tys. zł, a ich wzrost o 27% rok do roku wynikał przede wszystkim ze wzrostu przeciętnej liczby świadczeniobiorców oraz waloryzacji, która zostanie przeprowadzona w roku 2020.

Jeśli chodzi o część środków administracyjnych, czyli własny budżet Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, to przychody ogółem zostały zaplanowane w łącznej kwocie 4 700 000 tys. zł, tj. o 0,4% wyższej niż w 2019 r. Dominującym źródłem przychodów zakładu jest odpis z FUS, który został zaplanowany w kwocie 3 900 000 tys. zł, tj. na poziomie z roku 2019. Pozostałe przychody zakładu zostały zaplanowane w łącznej kwocie 861 300 tys. zł, tj. o 2,4% więcej niż w 2019 r., z czego przychody z zadań zleconych zakładowi do realizacji, głównie z tytułu poboru i dochodzenia składek innych niż na FUS oraz zwrotu kosztów obsługi świadczeń zleconych zakładowi do wypłaty – na kwotę 561 300 tys. zł. Tutaj mamy wzrost o 9,5% rok do roku. Wzrost wynika przede wszystkim z uwzględnienia nowych źródeł przychodów związanych z realizacją przez ZUS nowych zadań w zakresie obsługi rodzicielskiej świadczeń uzupełniających, świadczeń uzupełniających dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji oraz poborów składek na Fundusz Solidarnościowy. Inne przychody założyliśmy w kwocie 300 000 tys. zł.

Koszty bieżącej działalności ZUS w 2020 r., wraz z amortyzacją liczoną według stawek, wyniosą 5 500 000 tys. zł. Największą pozycję w kosztach stanowią wynagrodzenia osobowe, zaplanowane na nieco ponad 3 000 000 tys. zł. Jeśli chodzi o koszty usług obcych, zostały one zaplanowane na kwotę 1 100 000 tys. zł, z czego na usługi obce pozostałe zaplanowano kwotę 377 300 tys. zł, usługi pocztowe i bankowe – 375 800 tys. zł oraz usługi związane z przetwarzaniem danych – 350 800 tys. zł. Wszystkie pozostałe koszty bieżącej działalności zaplanowano w łącznej kwocie około 1300 tys. zł. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dziękuję. Poproszę panią poseł Teresę Wargocką o koreferat.

Poseł Teresa Wargocka (PiS):

Dziękuję za bardzo wyczerpujące i szczegółowe zaprezentowanie planów finansowych w części budżetowej 73. W związku z tym moja wypowiedź będzie ogólna. Odniosę się do planu finansowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Ze wskaźników, które przywołał pan prezes, wynika, że dominującym źródłem przychodów jest odpis z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, będzie to dochód w granicach 3 900 000 tys. zł. Przychody będą większe o 0,4% niż w roku 2019. Pozostałe przychody w kwocie 800 000 tys. zł

są wyższe niż w 2019 r. tylko o 2,4%. To jest pobór innych składek, zadań zleconych zakładowi oraz pozostałe przychody.

Natomiast jeśli chodzi o koszty działalności zakładu, to one wzrastają o 4,8%. Jest duża różnica pomiędzy przychodami, kosztami i wydatkami. Bardzo cieszy fakt, że wzrost kosztów jest związany głównie ze zwiększeniem wynagrodzeń osobowych wraz z pochodnymi. To jest apel wielu posłów i efekt rozmów również na posiedzeniach naszej Komisji. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wykonuje pracę bardzo profesjonalnie, na wysokim poziomie, obsługując Fundusz Ubezpieczeń Społecznych. W poprzedniej kadencji nakładaliśmy bardzo poważne zadania, którym ZUS podołał w stu procentach. Przypominam ustawę o obniżeniu wieku emerytalnego, kolejne podwyżki najniższych rent i emerytur oraz trudną ustawę, która łączy się z programem „Mama 4+". Bardzo duże zadanie zostało nałożone na Zakład Ubezpieczeń Społecznych w postaci wypłaty 500 zł dla osób niepełnosprawnych, niezdolnych do całkowitej egzystencji. Również to zadanie podnosi koszty funkcjonowania zakładu – jest potrzeba zatrudnienia lekarzy orzeczników – i będzie zrealizowane w roku 2020, również dzięki dodatkowym środkom finansowym. Bardzo dobrze, że środki na zaplanowaną działalność inwestycyjną są większe o 5,9% niż w 2019 r., z głównym wskazaniem, że środki finansowe zostaną przekazane na zadania związane z informatyzacją zakładu. Przewiduje się, że na koniec roku 2012 stan środków pieniężnych oraz innych aktywów finansowych ZUS wyniesie 520 000 tys. zł.

Teraz przejdę do omówienia funduszy. Składki największego funduszu, tj. FUS, będą w roku 2020 wyższe o 6,4%. Łączny przypis ze składek to 262 200 000 tys. zł. Ogromna kwota. Jednak humanista ma problemy z liczbami. Dochody ze składek wyniosą 209 500 000 tys. zł przy zaplanowanej ściągalności 99%. W roku 2020 nie zakłada się wykorzystania środków z Funduszu Rezerwy Demograficznej, natomiast wydatki na świadczenia emerytalno-rentowe zaplanowano w kwocie 261 400 000 tys. zł. Uwzględniono w planie wzrost świadczeń z tytułu waloryzacji poprzez wskaźnik przyjęty w ustawie i waloryzacji kwotowej nie mniejszej niż 70 zł. W planie wydatków przewidywane jest podwyższenie najniższej emerytury i renty do poziomu 1200 zł. Z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych na działalność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych określono kwotę w wysokości 3 900 000 tys. zł, taką samą, jak w roku 2019.

Chcę państwu powiedzieć, że w materiałach, które otrzymujemy, od kilku lat jest tendencja, że odpis z funduszu bardzo sukcesywnie maleje. Przewiduje się, że stan funduszu na koniec 2020 r. wyniesie 5 900 000 tys. zł.

Krótka informacja o Funduszu Emerytur Pomostowych. Jak powiedział pan prezes, to nie jest duży fundusz. Koszty wynoszą 1 350 000 tys. zł. W dużej części to są środki uzyskane w formie dotacji z budżetu państwa. Zwiększa się liczba emerytur pomostowych. Liczba osób płacących składkę jest na stałym poziomie, ale fundusz obsłuży swoich użytkowników w roku 2020. Ewentualne wnioski muszą dotyczyć przyszłości. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dziękuję. Czy są uwagi lub pytania do tej części? Pan poseł Braun, proszę bardzo.

Poseł Grzegorz Braun (Konfederacja):

Szanowni państwo, uczestniczymy w pewnej procedurze. Część z nas działa zgodnie z rutyną wyrobioną przez kolejne kadencje parlamentarne. Ci, którzy pojawiają się na skutek zaistnienia błędów w matriksie, jakim jest Konfederacja, nie sądzę, żeby odnieśli się do całokształtu zagadnień. Nie sposób przez jedną, a nawet wszystkie komisje stałe Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej szeroko, dogłębnie i krytycznie odnieść się do złego budżetu, który nie jest zły dlatego, że został źle napisany przez złych księgowych, rachmistrzów, ale dlatego, że jest doskonale napisany przez kreatywnych księgowych, aby konserwować, cementować zły kształt ustrojowy Rzeczypospolitej.

Aby państwa przesadnie nie nużyć, odzywam się tylko w punkcie, w którym temat ZUS ponownie wraca na tapetę. Szanowni państwo, rutyna rutyną, ale sumienie sumieniem – odpowiedzialność prywatna i publiczna prolongują funkcjonowanie tej piramidy finansowej, systemu rolowania długu publicznego, studni bez dna. Państwo biorą udział w aranżowaniu nadchodzącej katastrofy państwowości polskiej. Chcę wybudzić część

z państwa, którzy pogrążeni w rutynie mają fenomenalną zdolność niesłuchania, do którego mikrofonu się mówi. To jest godna pozazdroszczenia zdolność, bo przecież każdy ma ograniczoną wyporność. Chcę zwrócić uwagę, bez osobistego przytyku wobec pani wiceprzewodniczącej, ale odnotujcie państwo, że sprawę piramidy finansowej referuje wam czcigodna posłanka, która sama zwróciła uwagę, że mając wykształcenie humanistyczne, myli się w liczbie zer.

Tak, doskonale pani odczytała. Jak na absolwentkę Wydziału Filozofii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego uważam, że jest pani w ekstralidze. Brawo.

Szanowni państwo, to jest poziom absurdu, w którym tutaj funkcjonujemy. Oczywiście każdemu wolno, ale przerzucamy się miliardami pieniędzy, które nie rodzą się, jak zdaje się panu prezesowi, naczelnikowi żoliborskiemu, w budżecie jak w magicznym cylindrze, do którego sięga się po króliki. A zdolny księgowy, kreatywny premier, zawsze jak coś mu się powie, wyciągnie kolejnego królika. Te pieniądze było i będzie trzeba odebrać ludziom, którzy je rzeczywiście zarabiają. Ale nie zarabiają urzędnicy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w liczbie, jak sprecyzował pan poseł, a rzucił hasłowo pan minister, dochodzącej do 40 tysięcy. 40 tysięcy urzędników ZUS to jest garb, którego nikt nie wytrzyma, żadne państwo tego nie uniesie na dłuższą metę.

Jestem posłem ziemi podkarpackiej. W Rzeszowie przed rokiem był alarm bombowy, na szczęście fałszywy, nikomu nic się nie stało. Ale z siedziby urzędu ewakuowano około 700 osób. Powtarzam, żadne państwo tego nie uniesie na dłuższą metę. A niektórzy z obecnych drugą ręką radośnie chcieliby przycisnąć jeszcze polskiego przedsiębiorcę, chcąc zdusić polską przedsiębiorczość i innowacyjność. Jak państwo to sobie wyobrażają? W tej sprawie będę zgłaszał sprzeciw, co nie oznacza, że w którymkolwiek innym dziale ustawy budżetowej, proponowanej Wysokiej Izbie, Konfederacja popiera radosne rozdawnictwo, kreatywną księgowość i budowanie kolejnych pięter piramidy finansowej. To jest złe, szanowni państwo, to jest po prostu złe. Pani studiowała filozofię, ale po sąsiedzku siedzą etycy. To jest po prostu złe. Dziękuję za uwagę.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Czy to już wszystko? Dziękuję. Teraz pan poseł Matusiak.

Poseł Grzegorz Matusiak (PiS):

Dziękuję, pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, mam pytanie do pana Brauna. Czy pan w przyszłości będzie korzystał z ZUS, czy nie?

Poseł Grzegorz Braun (Konfederacja):

Jeszcze raz, bo pan tak brzęczy, że nie usłyszałem.

Poseł Grzegorz Matusiak (PiS):

Proszę podejść bliżej albo skupić się. Szczęść Boże. Czy pan będzie korzystał w przyszłości z ZUS?

Poseł Grzegorz Braun (Konfederacja):

Szanowny panie pośle, czcigodny przewodniczący, czy Wysoka Komisja jest istotnie zainteresowana, jak staram się uczciwie prowadzić moje sprawy? Szanowni państwo, nie sięgam do waszych kieszeni. W moim przedparlamentarnym życiu, wykonując najczęściej zawód lub sporadyczne zajęcie reżysera – to jest tzw. wolny zawód, chwała Bogu – z czasem zdołałem wyzwolić się i duże produkcje filmowe w mojej reżyserii powstały bez sięgania do waszych kieszeni, bez pośrednictwa Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, które ma siedzibę w kradzionym pałacu przy Krakowskim Przedmieściu…

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Czy może pan odpowiedzieć: tak lub nie? Nie przyszliśmy dyskutować o pana wyborach życiowych.

Poseł Grzegorz Braun (Konfederacja):

Odpowiadam, pani przewodnicząca. Pan przewodniczący nalegał, żebym odpowiedział, więc niech teraz posłucha.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dobrze, ale proszę o zwięzłą wypowiedź, panie pośle.

Poseł Grzegorz Braun (Konfederacja):

Nie sięgam do państwa kieszeni i w związku z tym nie łudzę się. Szanowni państwo, bardzo ubolewam, że gremialnie uznajecie za stosowne utrzymywać naszych rodaków w złudzeniach co do efektywności, skuteczności narzędzi redystrybucji. Myślę, że czas najwyższy bić na alarm. Kto spodziewa się…

Poseł Katarzyna Kotula (Lewica):

Panie pośle, przypominam, że pan nie jest sam na posiedzeniu Komisji i to nie jest pana show. Myślę, że wystarczy, naprawdę.

Poseł Grzegorz Braun (Konfederacja):

Czy pan przewodniczący czuje się usatysfakcjonowany moją odpowiedzią? Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dobrze. Czy są jeszcze pytania lub uwagi dotyczące budżetu? Nie słyszę. Zatem przechodzimy do głosowania wniosku o pozytywne zaopiniowanie tej części budżetowej. Czy ktoś jest przeciw? Pan poseł Braun zgłasza sprzeciw. Przechodzimy do głosowania.

Poseł Grzegorz Braun (Konfederacja):

Może uzasadnię mój sprzeciw?

Głos z sali:

Nie, dziękujemy.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Już pan uzasadnił. Bardzo rozwlekle pan uzasadnił, wszyscy mamy pełną jasność, dlaczego pan zgłasza sprzeciw. Dziękuję. Przechodzimy do głosowania wniosku o pozytywne zaopiniowanie tej części budżetu. Proszę osoby, które są za pozytywnym zaopiniowaniem, o podniesienie ręki. Kto jest przeciw? Kto wstrzymał się od głosu? Dziękuję.

Sekretarz Komisji Dariusz Lipski:

15 głosów za, 1 głos przeciw, 9 osób wstrzymało się od głosu.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dziękuję. Stwierdzam przyjęcie wniosku o pozytywne zaopiniowanie części dotyczącej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Przechodzimy do bloku ósmego. Mamy część budżetową 83 – Rezerwy celowe i część 85 – Budżety wojewodów ogółem. W tej części będziemy dyskutowali o pomocy społecznej, pozostałych zadaniach w zakresie polityki społecznej, rodzinie, zadaniach z zakresu zabezpieczenia społecznego oraz z zakresu rodziny, zleconych jednostkom samorządu terytorialnego odrębnymi ustawami, oraz o Funduszu Solidarnościowym.

Bardzo proszę o referat. Czy pan minister Szwed?

Sekretarz stanu w MRPiPS Stanisław Szwed:

Wysoka Komisjo, omówię po kolei, jak mamy przedstawione w porządku. Program Senior+ na lata 2015–2020. Na rok 2020 została zaplanowana kwota 80 000 tys. zł, czyli taka sama, jak w ubiegłym roku. Realizujemy program wsparcia poprzez programy skierowane do seniorów, czyli możliwość tworzenia dziennych domów Senior+ i klubów Senior+. Jeśli chodzi o zakres związany z pomocą społeczną, wydatki zaplanowane na ten rok to łączna kwota 4 800 000 tys. zł, w tym wydatki w budżetach wojewodów – 4 000 000 tys. zł. Dofinansowanie całodobowych domów samopomocy społecznej – 847 000 tys. zł, dofinansowanie wypłat zasiłków stałych – 845 000 tys. zł, prowadzenie gminnych i powiatowych ośrodków wsparcia dla osób z zaburzeniami psychicznymi – prawie 700 000 tys. zł, dofinansowanie wypłat zasiłków okresowych – 561 000 tys. zł, dofinansowanie działalności ośrodków pomocy społecznej oraz wypłata wynagrodzenia opiekunom prawnym za sprawowanie opieki – 445 000 tys. zł. Program „Posiłek w szkole i domu", czyli pomoc w zakresie dożywiania – utrzymujemy kwotę 10 000 tys. zł, świadczenia specjalistycznych usług opiekuńczych w miejscu zamieszkania dla osób z zaburzeniami psychicznymi – 112 000 tys. zł. To są największe pozycje.

Jeśli chodzi o kwestie związane z działem 855 – Rodzina, to w tym zakresie największa kwota zawarta w budżetach wojewodów wynosi 53 100 000 tys. zł, w tym na program Rodzina 500+ – prawie 40 000 000 tys. zł. Świadczenia rodzinne i świadczenia z Funduszu Alimentacyjnego, składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z ubezpieczenia społecznego – prawie 13 000 000 tys. zł, wspieranie rodziny poprzez program „Dobry Start", czyli tzw. wyprawka szkolna – 1 400 000 tys. zł, rezerwa celowa jest na poziomie 900 000 tys. zł. Środki na realizację ustawy o Karcie Dużej Rodziny zaplanowaliśmy na poziomie 36 000 tys. zł. Reszta wynika z działalności całego punktu, o którym rozmawiamy. Na realizację zadań z programu „Za życiem" przeznaczamy prawie 650 000 tys. zł. To wszystko. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dziękuję. Poproszę panią Iwonę Kozłowską o koreferat.

Poseł Iwona Kozłowska (KO):

Pani przewodnicząca, panie ministrze, Wysoka Komisjo, budżet państwa to nie tylko sektor rządowy, ale również samorządy i inne jednostki państwowe. To jest cały i spójny obszar finansów publicznych, którego zadanie jest realizowane przez szeroko pojęte państwo. Tak to pojmuje i odczuwa obywatel. Podstawą mojej oceny projektu budżetu są materiały zaakceptowane przez ministra rodziny, pracy i polityki społecznej w części 85 – Budżety wojewodów i części 83 – Rezerwy celowe.

Niestety, panie ministrze, z przykrością muszę stwierdzić, że w trakcie analizy materiały zostały sporządzone, delikatnie mówiąc, niestarannie. Nie zachowano w nich jednolitej metodologii, dane są porozrzucane, brak w nich logicznej myśli, która pozwoliłaby na jasną i jednolitą weryfikację przedstawionych propozycji budżetu. W projekcie zaplanowano wydatki z obszaru pomocy społecznej na poziomie 97,2% w porównaniu do roku 2019. Według ministerstwa wynika to ze spadku liczby osób pobierających zasiłek okresowy o 13% w latach 2017–2018. To ma być tendencja powtarzalna, gdyż jest skutkiem działania programu 500+, realizowanego od 2016 r. W takim razie należy powiedzieć, że obecnie według ministerstwa program Rodzina 500+ ma realizować trzy podstawowe cele: mieć wpływ na liczbę urodzeń, ograniczyć ubóstwo oraz stanowić inwestycję w rodzinę.

Gdyby przyjąć taki pogląd, wówczas musimy uznać, że program ten stanowi instrument wykluczenia pozostałych grup zubożonych, a przede wszystkim emerytów i rencistów. Do nich nie jest kierowany program Rodzina 500+. Panie ministrze, nie jest prawdą, że program Rodzina 500+ zmniejszył skalę ubóstwa w rodzinach. W skali kraju w roku 2017 przybyło 420 tysięcy osób żyjących w skrajnym ubóstwie, w tym 90 tysięcy dzieci. Z raportu o biedzie Stowarzyszenia WIOSNA wynika, że liczba osób żyjących w skrajnym ubóstwie w Polsce wynosi obecnie 2 miliony, w tym 60 tysięcy seniorów. Również według danych GUS wynika, że w 2018 r. odnotowano zahamowanie tendencji spadkowej zasięgu ubóstwa ekonomicznego, szacowanego na podstawie wydatków gospodarstw domowych. W porównaniu z 2017 r. wzrósł zasięg ubóstwa skrajnego z 4% do 5% oraz relatywnego z 13% do 14%. Wzrost ubóstwa w większym stopniu dotyczył mieszkańców wsi niż miast, znacząco zwiększył się zasięg w gospodarstwie domowym, utrzymującym się głównie ze świadczeń społecznych. Odnotowano również wzrost zasięgu ubóstwa wśród gospodarstw domowych z dziećmi. Z informacji jasno wynika, że najbardziej zagrożonymi skrajnym ubóstwem są mieszkańcy wsi, chorzy i niepełnosprawni, seniorzy, młodzież i dzieci. Jeżeli pan minister chce zobaczyć ten raport, mam przy sobie wydrukowany.

Przeciwdziałaniu niekorzystnym tendencjom powinny służyć przede wszystkim odpowiednie propozycje ze strony państwa. Dlaczego za podstawę obniżenia budżetu na zadania z obszaru pomocy społecznej przyjęto spadek zasiłków okresowych o 13%. W rozdziale 85214 zostały zaplanowane dotacje na zasiłki okresowe, celowe, pomoc w naturze oraz składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe. To jest kwota 561 548 tys. zł i według danych zawartych we wnioskach ma to stanowić mniej o 13% w porównaniu do 2019 r. Ale w zasiłkach stałych, rozdział 85216, mamy kwotę 845 698 tys. zł. Piszą państwo, że to jest więcej o 118 545 tys. zł. To jest wzrost o 16% w porównaniu do 2019 r. Czy wskazanie jako podstawy

mniejszego budżetu na pomoc społeczną może być obniżenie o 13% zasiłków okresowych i innych świadczeń wskazanych w rozdziale 85214, skoro inne świadczenia stałe pokazują, że potrzeby zadań z zakresu pomocy społecznej są znacznie większe niż środki z ubiegłorocznego budżetu?

Przechodzę do szczegółowych pytań. Rozdział 85203 – Ośrodki wsparcia. Na ten cel państwo proponują 698 957 tys. zł, tj. wzrost o 2,8%. Bardzo dobrze, ale proszę określić, w jaki sposób została ustalona ta kwota? Czy odnosi się ona do istniejących ośrodków wsparcia? Czy odnosi się do wysokości finansowego utrzymania ośrodków wsparcia? Czy w środkach zagwarantowane jest finansowanie rozwoju tego programu? W jaki sposób został obliczony ten wzrost? Czy ministerstwo, przy ustalaniu wysokości środków, brało pod uwagę liczbę osób kwalifikujących się do pobytu w środowiskowych domach samopomocy? Jeśli tak, jaka jest liczba osób? I jaka kwota jest proponowana na osobę w projekcie budżetu? Czy zostały uwzględnione koszty tworzenia środowiskowych domów samopomocy w powiatach, w których nie ma tego typu ośrodków? Czy w budżecie zostały uwzględnione koszty przygotowania, tworzenia i prowadzenia w województwach ośrodków zapewniających miejsca całodobowej opieki? Czy konstruując budżet w części dotyczącej funkcjonowania środowiskowych domów samopomocy, oparliście go na modelu faktycznej frekwencji, czy na podstawie liczby osób, które posiadają skierowanie do tych placówek? Czy może używali państwo innego wskaźnika?

Przechodzę do rozdziału 85205 – Zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie. W projekcie zaplanowano na ten cel kwotę 21 958 tys. zł i założono wzrost o 7,9%. Czy zakładają państwo w tym budżecie zwiększenie liczby punktów całodobowej pomocy dla osób, które doznały przemocy? Ile z tych środków zostanie przeznaczonych na organizacje pozarządowe, które zajmują się pomaganiem osobom doznającym przemocy? Ile na ten cel wydano pieniędzy, odpowiednio w latach 2014–2019? Czy w tej kwocie zaplanowali państwo środki na izolację sprawcy przemocy na etapie interwencji policji? Pamiętam, że na jednym posiedzeniu Komisji poinformowali państwo, że trwają prace nad tego typu rozwiązaniem. Czy w budżecie będą zaplanowane pieniądze na te rozwiązania?

Rozdział 85228 – Usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze. Tutaj zakładają państwo wzrost o 40,9% – do kwoty 111 816 tys. zł. Czym jest podyktowany tak duży wzrost? Kolejny rozdział, 85230 – Pomoc państwa w zakresie dożywiania. Dlaczego, mając na uwadze wzrost skrajnego ubóstwa, zamrozili państwo wydatki na ten cel? Zaplanowana kwota dla wojewodów wynosi 350 000 tys. zł, bo to, o czym mówił pan minister, było kwotą wraz z rezerwą celową, natomiast jeśli chodzi o budżet wojewodów, kwota została na takim poziomie, jak w 2019 r. Czy ona uwzględnia wzrost cen żywności i innych kosztów, które mają wpływ na przygotowanie posiłków? Jaka jest rzeczywista kwota przeznaczona na ten cel w stosunku do roku 2019 przy uwzględnieniu co najmniej 7% wzrostu cen żywności i innych kosztów?

Rozdział 85295 – Pozostała działalność. W tym miejscu zakładają państwo wzrost o 26,6% – do kwoty 8649 tys. zł. Z czego wynika ten wzrost? Program Senior+, rezerwa celowa w części 83 pozycja 55 – na lata 2015–2020 zaplanowano 340 000 tys. zł. Na podstawie sprawozdań zamieszczonych na stronie internetowej senior.gov.pl nie sposób ustalić wykonania tych kwot w poszczególnych latach. Nie można tego znaleźć. Bardzo cierpliwie szukałam, ale nie udało się, panie ministrze. Moje pytanie dotyczy wykorzystania tej kwoty w poszczególnych latach i uzyskania informacji, czy obecnie zaplanowana kwota 80 000 tys. zł jest dowolna, czy stanowi pozostałą do wykorzystania kwotę z 340 000 tys. zł?

O Funduszu Solidarnościowym można dużo mówić, natomiast myślę, że wystarczy przeczytać konkluzję z opinii projektu planu finansowego tego funduszu przygotowaną przez Biuro Analiz Sejmowych, która mówi bardzo wyraźnie: „Projekt planu finansowego Funduszu Solidarnościowego na 2020 r. może budzić zastrzeżenia. Planowane zwiększenie zadłużenia funduszu powoduje, że przestaje być on funduszem celowym, a jest źródłem finansowania zadań publicznych, poprzez zaciąganie pożyczek w innych instytucjach publicznych oraz z budżetu państwa. Obecne jego przychody nie dają możliwości spłaty zaciągniętych i planowanych na 2020 r. pożyczek. Taki sposób finansowa-

nia zadań publicznych może być uznany za sprzeczny z zasadą przejrzystości finansów publicznych i regułami tworzenia funduszy celowych, które z przychodów określonych ustawowo mają realizować zadania wskazane w ustawie tworzących fundusz celowy". Teraz rozumiem, dlaczego pan minister praktycznie nic nie powiedział o Funduszu Solidarnościowym. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Bardzo dziękuję. Prosimy państwa o odniesienie się do pytań.

Sekretarz stanu w MRPiPS Stanisław Szwed:

Nie mówiłem o Funduszu Solidarnościowym, bo to jeszcze nie dotyczy tego punktu, ale będziemy o tym rozmawiali. W tej chwili mówimy o innych częściach. Przypominam, że rozmawiamy o budżecie na 2020 r. i odnosimy się do niego.

Mam kilka ogólnych uwag do pani wypowiedzi. Nie podzielam opinii, że materiał jest źle przygotowany. Materiał jest przygotowywany w takiej formule, żeby można było odczytać, co działo się w ubiegłym roku i co planujemy na obecny. Wszystkie działania, o które pani pytała, są rozpisane. We wszystkich działaniach, oprócz tych związanych ze środkami przeznaczonymi na pomoc społeczną, jest wzrost nakładów w poszczególnych działach. Zmniejszenie nakładów na pomoc społeczną wynika z prostej przyczyny – wzrasta dochodowość naszych rodaków. Dzieje się tak dzięki programowi 500+, ale nie tylko – również dzięki dobremu wzrostowi gospodarczemu. Stąd mniejsza liczba podopiecznych. Dlatego mniejsze środki zostały przeznaczone na pomoc społeczną. Wielokrotnie mówiliśmy, że jeśli wzrasta dochodowość naszych rodaków, zmieniają się wskaźniki. W ciągu ostatnich trzech lat dochody, którymi rozporządzamy w naszych gospodarstwach, wzrosły o 10%. W tym mieszczą się również oszczędności, które nie są brane pod uwagę przy wskaźniku ubóstwa. Zatem nie jest tak, że jakiś wskaźnik wzrośnie o 0,5% i z tego tytułu budujemy narrację, że w Polsce wzrasta skrajne ubóstwo. Tak nie jest. Wszystkie inne analizy pokazują, że wzrost dochodów w budżetach rodzinnych powoduje zmniejszenie się poziomu biedy, np. wśród dzieci. Nie podzielam pani opinii, jeśli chodzi o kwestie związane z generalną uwagą.

Jeśli chodzi o ośrodki wsparcia, które są do podziału w rezerwie celowej, to w 2019 r. utworzyliśmy 1135 miejsc, w tym 450 miejsc w ramach programu „Za życiem". Mamy wzrost nakładów zarówno na ŚDS, jak i WTZ. Średnia miesięczna kwota dotacji na jednego uczestnika ŚDS to 1752 zł, zwiększenie o 30% do kwoty 2278 zł. Nakłady poprzez wojewodów wzrosły, jak pani powiedziała, o prawie 3%, z 680 000 tys. zł do 700 000 tys. zł.

Zatem w pozycjach, które państwo otrzymali, wszystko jest rozpisane w poszczególnych działach. Dane są dostępne dla wszystkich. Nie omawiałem poszczególnych etapów, dlatego że państwo mają wszystko na ten temat zawarte w materiałach. Można się z tym nie zgadzać, ale są opisane poszczególne zadania. Oczywiście, możemy załączać do budżetu całe tabele, ale nie o to chodzi, nikt nie będzie z nich korzystał. Mamy tabele, które dotyczą poszczególnych lat. Możemy pokazywać wzrost nakładów, ale wtedy budżet będzie kilkutomowy.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Nie obraziłabym się za całe tabele, ale to jest inna sprawa. Czy ktoś ma jeszcze pytania lub uwagi do tej części? Ja mam pytanie. W punkcie dotyczącym rozdziału 85219 jest mowa o niewielkim wzroście nakładów na ośrodki pomocy społecznej. Na samo dofinansowanie utrzymania OPS-ów nastąpił wzrost o nieco ponad 1 500 tys. zł. Raport NIK z grudnia 2019 r. pokazał, jak duże jest zapotrzebowanie na zwiększenie zatrudnienia, w tym również na zwiększenie liczby osób objętych superwizją i generalnie pracowników społecznych, co nie jest specjalnie tajemnicą. Nie potrzebowaliśmy raportu NIK, żeby zdawać sobie z tego sprawę. Jestem pewna, że Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej również zdaje sobie sprawę, podobnie jak ja, że sytuacja w OPS jest bardzo trudna. Nawet świadczenie 500+ nie zdoła jednorazowo i szybko zapobiec wieloletnim problemom społecznym.

Stąd moje pytanie, dlaczego wzrost nakładów na OPS jest tak mały? Na co ma być przeznaczony? Jak państwo odniosą się do potrzeb, które są ogromne i w dużej mierze

odnoszą się do konieczności zwiększenia nakładów przez jednostki samorządu terytorialnego, które niestety są obarczone coraz większą liczbą zadań, bez zwiększenia dotacji ze strony państwa? Dziękuję.

Sekretarz stanu w MRPiPS Stanisław Szwed:

Ostatnie zdanie pani przewodniczącej jest właściwe. Zadania związane z utworzeniem i utrzymaniem ośrodków pomocy społecznej to zadania własne gmin. Obowiązek finansowania spada na gminy, a zadanie to jest dofinansowywane z budżetu państwa. Z danych, które posiadam, wynika, że w projekcie ustawy na 2020 r. na dofinansowanie OPS zaplanowano kwotę 433 000 tys. zł – to jest na poziomie ponad 100% planu z ustawy budżetowej na 2019 r. Dodatek w wysokości 250 zł dla pracowników socjalnych OPS przeznaczany corocznie z rezerwy celowej to są środki na poziomie 46 000 tys. zł. Jak powiedziałem, to jest zadanie własne gminy. Pytanie do samorządów: jaką drogę należy wybrać przy kształtowaniu swoich budżetów? Jeżeli pani sprawdzi budżety samorządów, zobaczy, że jest wzrost dochodów tych budżetów. To jest pytanie do samorządów: jak środki są dzielone? czy dajemy na wsparcie pomocy społecznej, czy na inne cele? Decyzja należy do samorządów.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dziękuję za odpowiedź. Czy są jeszcze jakieś pytania? Bardzo proszę.

Poseł Iwona Kozłowska (KO):

Panie ministrze, mam dodatkowe pytanie. Powiedział pan o obowiązujących zadaniach gmin. Mam pytanie, które nie dotyczy budżetu. Chodzi o prowadzenie przez powiaty domów pomocy społecznej. Jak pan minister się orientuje, rosną koszty utrzymania osób w domach pomocy społecznej, ponieważ wzrastają koszty mediów, lekarstw, podobnie jak w każdym domu prywatnym. Powiaty nie są w stanie udźwignąć obowiązku finansowania DPS. Czy ministerstwo myśli, w jaki sposób wesprzeć powiaty i gminy, aby mogły umieszczać osoby w tych domach? To jest bardzo duże obciążenie finansowe dla gmin. Często spotykam się z sytuacjami, że pod koniec roku gminy nie chcą wyrażać zgody na umieszczenie w DPS osób schorowanych, niepełnosprawnych, niesamodzielnych, niemających opieki w środowisku, ponieważ nie mają pieniędzy w budżecie. Czy państwo myślą, w jaki sposób rozwiązać ten problem? Może należałoby wspomóc powiaty, które nie zawsze są w stanie przekazywać dotację na utrzymanie tych domów, bo mają niewielkie budżety. Nie są w stanie utrzymywać swoich placówek w należytym stanie. Czy pan minister może zaspokoić moją ciekawość?

Sekretarz stanu w MRPiPS Stanisław Szwed:

To jest szersza dyskusja. Zgadzam się, jeśli chodzi o kwestie związane z pobytem osób w domach pomocy społecznej. Dofinansowujemy osoby umieszczone w domach pomocy społecznej przed 2004 r., bo to dotyczy innych zasad. W ubiegłym roku przeznaczyliśmy z rezerwy kwotę 83 000 tys. zł. Również w tym roku środki te będą przeznaczane na dofinansowanie. Ale myślę, że jest możliwość przeprowadzenia dyskusji na ten temat na posiedzeniu Komisji. Pojawiają się kwestie związane z obowiązkiem alimentacyjnym utrzymywania członków swoich rodzin. Chodzi o kwestię związaną z pobieraniem świadczenia przez te osoby na poziomie 75% oraz dotacji z gminy. Pojawia się również kwestia kosztów, bo domy pomocy społecznej są nierówno finansowane. Warto o tym podyskutować. Rozpoczęła się nowa kadencja Sejmu. Warto szerzej o tym porozmawiać na posiedzeniu Komisji.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dziękuję. Pani posłanka Okła-Drewnowicz.

Poseł Marzena Okła-Drewnowicz (KO):

Dziękuję, pani przewodnicząca. Panie ministrze, z całym szacunkiem, ale nie można odbijać piłeczki do samorządów. Nawiązuję do pytania pani przewodniczącej Komisji w kwestii niedofinansowania ośrodków pomocy społecznej. To nie jest tak, że wzrost dochodów samorządów świadczy o ich lepszej kondycji. Jeśli przyjrzymy się skrupulatnie, zobaczymy, jak wzrosły wydatki samorządów. Pojawia się kwestia państwa reformy

czy deformy edukacji. Samorządy złożyły pozwy do sądów o zwrot poniesionych nakładów. Pomimo że pani minister Zalewska obiecywała, że będzie zwrot kosztów, on nie nastąpił. Kwestia ustawy śmieciowej, ogromnych obciążeń dla samorządów, kwestia wzrostu minimalnego wynagrodzenia – to wszystko muszą pokryć samorządy.

Z drugiej strony w tym roku samorządy będą miały mniejsze wpływy z podatku PIT – szacowano, że w granicach ponad 6 000 000 tys. zł. Łatwo powiedzieć, że samorządy zatrudniają pracowników, ale tak naprawdę mają one problem, żeby tych pracowników dowartościowywać finansowo, bo najzwyczajniej w świecie nie mają z czego. Dlatego pytania pani przewodniczącej i pani poseł Kozłowskiej są jak najbardziej zasadne. Byłoby dobrze, żeby pomyśleć o zmniejszeniu dysproporcji między świadczeniobiorcami kwot z Funduszu Alimentacyjnego, ustawy dotyczącej 500+ a pracownikami, którzy pracują na ich rzecz. Państwo wiedzą, jak oni mało zarabiają. Sami zorganizowali stowarzyszenie, złożyli postulaty do państwa i w ustawie budżetowej nie ma żadnego odzwierciedlenia odpowiedzi na ich postulaty.

Sekretarz stanu w MRPiPS Stanisław Szwed:

Pani przewodnicząca, możemy toczyć dyskusje dotyczące funkcjonowania samorządu. Traktuję samorząd i państwo jako jedność – jesteśmy w jednym państwie i mamy tych samych obywateli. Nie ma większego znaczenia, czy są oni w gestii samorządu, czy administracji samorządowej. Ważne jest, żebyśmy trafiali z pomocą zarówno do osób potrzebujących, jak i zapewniali środki dla osób zajmujących się opieką. Jeżeli to są pracownicy administracji samorządowej, to samorząd również musi myśleć o godnym ich wynagradzaniu. Jeżeli toczymy dyskusję na temat podwyższenia płacy minimalnej i jest duży opór ze strony samorządów, bo nie mają środków, to pytanie, jakie świadczenia były dla pracowników na poziomie samorządu? Nie mamy ukrytych środków, które możemy rozdysponowywać. Odkładamy z rezerwy budżetowej, która pochodzi z naszych podatków. Możemy dyskutować o podziale, ale to jest inna sprawa. Gdy jestem na spotkaniach z samorządowcami, tłumaczę, że nie jesteśmy oddaleni i tylko w samorządach dbają o ludzi. Wszyscy dbamy o ludzi w określonym zakresie. Każdy pokazuje zakres na swoim poziomie.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dobrze. Czy są jeszcze jakieś pytania lub uwagi do tej części? Pani posłanka Wargocka, pan poseł Braun.

Poseł Teresa Wargocka (PiS):

Skoro rozmawiamy luźno, również państwu coś powiem. Kiedyś w towarzystwie była rozmowa, że gdy przez osiem lat rządziła Platforma Obywatelska nie było strajków, był spokój. Podczas dyskusji policjant powiedział: „Gdy rządziła Platforma nie było sensu rozmawiać, bo i tak byśmy to przegrali, i tak by nas nie posłuchali”. Tak mówiło wojsko. A dzisiaj państwo mają pełną świadomość, że od ośmiu lat wspieramy segmenty polityki społecznej, pomagamy samorządom różnymi programami, żeby zapewnić potrzeby społeczne. Niezależnie od tego, czy problem dotyczy żłobków czy seniorów – do samorządów idą ogromne transfery pieniężne.

Państwo jako opozycja przyjęliście leitmotiv: powinniście dawać więcej, macie pieniądze, państwo nie pomaga. Zwalniacie samorząd, społeczności lokalne z tego, żeby gospodarzyły swoimi budżetami, oglądały każdą złotówkę, kierowały na cele, które są potrzebne. Jeżeli państwo chcą nadal psuć państwo, wspólnotę, róbcie tak dalej. Zgłaszam wniosek do wszystkich posłów Platformy, żeby zwrócili się do swoich samorządowców – jeśli 6% wynagrodzenie podnosi państwo, 6% podnosi również samorząd dla swoich pracowników. Wtedy będziemy wspólnie odpowiadali za dobrobyt ludzi. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Pan poseł Braun. Bardzo pana proszę o zwięzłość wypowiedzi i odnoszenie się do meritum, czyli budżetu.

Poseł Grzegorz Braun (Konfederacja):

Meritum jest takie, że kolejny raz państwo wygłaszają okrągłe zdania. Pani poseł przewodnicząca przed chwilą dała wyraz przekonaniu, że władza pomaga samorządom. Pani

przed chwilą wygłosiła laudację, że rząd daje. Pani poseł, niech pani nadal żyje złudzeniem, że rząd coś daje, tylko do kolumny „ma" doda kolumnę „winien". Niech pani opanuje podstawową księgowość. Jeśli „da", oznacza to, że najpierw „zabrał". Czy państwo na horyzoncie swojej refleksji państwowotwórczej mogliby znaleźć chociaż chwilę, żeby zastanowić się, czy w niektórych przynajmniej pozycjach tak sprawnie ogarniętego budżetu, panie ministrze, nie warto zastanowić się, czy należy dawać, przepuszczając przez rurę nie wiadomo jakiej sprawności? Nikt tego nie liczy, ale wiadomo, że trzeba zapłacić 37 tysiącom pracownikom ZUS. Czy mają tam średnią krajową, czy nie? Chyba nie ma wyzysku człowieka przez człowieka w ZUS?

Jeśli jest średnia krajowa w ZUS, to trzeba zapłacić 200 000 tys. zł miesięcznie. Proszę się zastanowić, czy ogłosili państwo kiedykolwiek konkurs na likwidację stołków? Czy pan, panie ministrze, w swoim ministerstwie nie może przyznać premii dla pomysłowych urzędników, którzy skreśliliby coś od czasu do czasu, zamiast kreować kombinacje, w których liczy się tylko, komu i jak władza może zrobić dobrze? I gdzie można wstawić swoich ludzi? Aby kontynuować tę praktykę, musi golić owce do gołej skóry. Pani pomyliły się powiaty z gminami, ale padło zdanie: jak pomóc powiatom? Oczywiście zlikwidować. To byłaby najlepsza pomoc dla powiatów. Wiem, że macie taki pomysł, tylko w waszym myśleniu to nie będzie wiązało się z likwidacją etatów i paśników dla lokalnych i regionalnych cwaniaków, tylko chcecie to przenieść pod urzędy wojewódzkie.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dobrze, panie pośle, zmierzajmy do brzegu.

Poseł Grzegorz Braun (Konfederacja):

Brzeg jest następujący: jeśli nie utoniemy po drodze, to czy zaczniemy wreszcie na forum tej Komisji zastanawiać się, jak zostawiać więcej pieniędzy przy duszy Polakowi, zamiast rabować, aby państwowy Janosik, Robin Hood mógł urządzać sobie spektakle litości, miłosierdzia, opieki i wrażliwości społecznej?

Poseł Iwona Kozłowska (KO):

Pani przewodnicząca, czy mogę prosić o sprostowanie? Panie pośle, nie pomyliły się mi powiaty z gminami, ponieważ powiaty są organem prowadzącym dla DPS-ów, natomiast gminy ponoszą odpłatność za mieszkańców w DPS.

Poseł Grzegorz Braun (Konfederacja):

Najmocniej przepraszam. Ostrze satyry nie było skierowane w panią.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Pani posłanka Hartwich, bardzo proszę.

Poseł Iwona Hartwich (KO):

Mam pytanie do pana ministra Szweda. Mówiąc szczerze, kiedy pani Iwona Kozłowska czytała konkluzje odnośnie do planu finansowego Funduszu Solidarnościowego i opinii sporządzonej przez Biuro Analiz Sejmowych, nasunęło się mi pytanie. Proszę przedstawić, jeżeli pan może, wszystkie programy, jakie będą realizowane z Funduszu Solidarnościowego dla osób z niepełnosprawnościami; osób, które są niezdolne do samodzielnej egzystencji.

Mam drugie pytanie, bo tutaj wszystko jest na minusie. Tak naprawdę na koniec 2020 r. Fundusz Solidarnościowy będzie na minusie. Chcę zapytać, kiedy PiS zamierza oddać pieniądze Funduszowi Solidarnościowemu? Dziękuję.

Sekretarz stanu w MRPiPS Stanisław Szwed:

Rozumiem, że przeszliśmy do omawiania Funduszu Solidarnościowego. Krótka informacja odnośnie do stanu funduszu i tego, jakie są podejmowane działania. Fundusz Solidarnościowy, zgodnie z przyjętą ustawą, może zaciągać pożyczki i z nich jest finansowany. Pożyczki są spłacane w ramach podpisanej umowy pożyczkowej w zakresie Funduszu Pracy. To jest rok 2025 i kolejnych 10 lat. Jeśli chodzi o Fundusz Rezerwy Demograficznej, to są również lata 2025–2034. Roczne kwoty wynoszą około 900 000 tys. zł. W ten sposób Fundusz Solidarnościowy jest zasilany. Jeśli chodzi o programy, o które pani pytała, wszystkie są kontynuowane, czyli: opieka wytchnieniowa, budowa centrów

opiekuńczo-mieszkalnych i usługi opiekuńcze. Łącznie przeznaczamy w tym roku ponad 500 000 tys. zł. Oczywiście główne koszty to kwota ponad 5 000 000 tys. zł, przeznaczona na kwestie związane z programem dotyczącym wsparcia osób niesamodzielnych w kwocie 500 zł. Ta kwota jest utrzymywana. Również podnieśliśmy kryterium dochodowe do 1700 zł, żeby kwota została utrzymana na tym samym poziomie, czyli 500 zł lub dofinansowanie, jeżeli ktoś przekracza kwotę 1100 zł. Teraz będzie minimalna renta socjalna w wysokości 1200 zł.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dziękuję. Czy są jeszcze jakieś głosy w dyskusji? Nie słyszę. Przechodzimy do głosowania. Czy ktoś jest przeciw wobec pozytywnego zaopiniowania tej części budżetowej? Bardzo proszę.

Poseł Iwona Kozłowska (KO):

Zgłaszam sprzeciw wobec przyjęciu tej części budżetu. Mówię o budżecie wojewodów i rezerwie celowej.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dobrze. Głosujemy pozytywne zaopiniowanie. Bardzo proszę osoby, które są za pozytywnym zaopiniowaniem części 83 – Rezerwy celowe i części 85 – Budżety wojewodów ogółem, o podniesienie ręki. Dziękuję. Kto jest przeciw? Kto wstrzymał się od głosu?

Sekretarz Komisji Dariusz Lipski:

14 głosów za, 10 głosów przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Bardzo dziękuję. Komisja zaopiniowała pozytywnie tę część budżetu.

Przechodzimy do ostatniej części, dotyczącej Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Bardzo proszę przedstawiciela PFRON o referat na ten temat.

Zastępca prezesa PFRON Tomasz Maruszewski:

Tomasz Maruszewski, zastępca prezesa zarządu PFRON. Chciałbym przedstawić najistotniejsze pozycje planu finansowego PFRON na rok 2020, bo szczegółowe materiały państwo już otrzymali.

Jeśli chodzi o stronę przychodową – ona w zdecydowanej części pochodzi z tytułu składek uiszczanych przez pracodawców, którzy nie wypełniają obowiązku zatrudnienia osób niepełnosprawnych na poziomie przynajmniej 6%. Jeśli chodzi o rok 2020, ta pozycja została zaplanowana w wysokości 4 980 000 tys. zł. Stanowi to ponad 7% przewidywanego wykonania z roku 2017. Oczywiście to jest wypadkowa dobrej sytuacji gospodarczej, ale przede wszystkim wzrostu przeciętnego wynagrodzenia, jaki odnotowywany był na przestrzeni całego roku 2019. Podobny wzrost zaplanowany jest na rok 2020. Kolejną pozycją jest dotacja z budżetu państwa. Ona rzeczywiście w tym roku jest mniejsza, na poziomie 705 000 tys. zł. Zdecydowana większość będzie przeznaczona na dofinansowanie zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości 673 000 tys. zł. Ona faktycznie stanowi 93,75% przewidywanego wykonania w roku 2019, czyli jest znacznie mniejsza. Również na niższym poziomie jest zabezpieczona kwota 27 000 tys. zł, jeśli chodzi o przychody w ramach tej dotacji, z przeznaczeniem na utracone dochody przez zakłady pracy chronionej i zakłady aktywności zawodowej z tytułu podatków: od nieruchomości, rolnego, leśnego i czynności cywilno-prawnych. Kwota 27 000 tys. zł stanowi 98,18% planowanego wykonania w 2019 r. Oczywiście to ma związek z tendencją zmniejszania się z roku na rok liczby zakładów pracy chronionej. Pod koniec 2019 r. liczba zakładów pracy chronionej wyniosła nieco powyżej 850. W ostatnich latach ta tendencja jest zauważalna i cały czas się utrzymuje.

Jeśli chodzi o zakłady aktywności zawodowej, mamy do czynienia z odwrotną tendencją, czyli mamy wzrost, chociaż jest ich zdecydowanie mniej w stosunku do zakładów pracy chronionej – na zakończenie roku 2019 na terenie kraju funkcjonowało 115 takich zakładów. W ramach strony przychodowej najistotniejsze pozycje to również pozostałe przychody, które zostały oszacowane na poziomie 242 193 tys. zł. To są kwoty pochodzące z odsetek z tytułu nienależnie otrzymanych dofinansowań lub odsetek wynikających ze ściągnięcia niezapłaco-

nych, a należnych składek z tytułu wpłat do PFRON. Są również kwoty zdecydowanie mniejsze po stronie przychodowej, stanowiące dotację ze środków pochodzących z Unii Europejskiej w kwocie 32 789 tys. zł, jak również 2989 tys. zł z tytułu przelewów redystrybucyjnych. To są kwoty niewykorzystanych środków przez administrację samorządową, powiatową lub wojewódzką w danym roku.

Jeśli chodzi o stronę wydatkową, najistotniejszą pozycję stanowi kwota dofinansowania wynagrodzeń zatrudnionych pracowników niepełnosprawnych w wysokości 3 600 000 tys. zł. Stanowi ona 8,4% przewidywanego wykonania w roku 2019. Drugą najistotniejszą pozycję dotyczącą wydatków stanowi kwota 1 248 802 tys. zł. To są środki przeznaczone na zadania realizowane z zakresu rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych przez samorządy powiatowe i wojewódzkie. Kwota jest o 19,94% większa niż przewidywane wykonanie w roku 2019. To zwiększenie jest szczególnie związane ze wzrostem kosztów utrzymania jednego uczestnika warsztatów terapii zajęciowej – łącznie o 2,4 tys. zł w ciągu jednego roku i jednego zatrudnionego niepełnosprawnego w zakładzie aktywności zawodowej – tutaj wzrost w skali roku wynosi 3 tys. zł. Kolejną pozycją są zadania zlecane. To są zadania realizowane przez organizacje pozarządowe w ramach konkursów organizowanych przez PFRON – kwota 297 000 tys. zł. Stanowi to 6,46% więcej niż przewidywane wykonanie w roku 2019.

Prawie 13% więcej środków przewidzieliśmy w planie finansowym na realizację programu zatwierdzonego przez radę nadzorczą PFRON. Stanowi to kwotę 275 505 tys. zł. Również znaczne środki, 115 642 tys. zł, przeznaczono na refundację składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby niepełnosprawne. Tutaj również mamy wzrost przewidziany na poziomie 8,15%. Zdecydowanie większy wzrost przewidzieliśmy na realizację działań wyrównujących różnicę między regionami III. Tutaj mamy kwotę 102 000 tys. zł, co stanowi blisko 80% wykonania w roku 2019. Jest to spowodowane zwiększeniem zakresu pomocy w ramach tego programu, tj. wybudowaniem instalacji wind w obiektach, które użytkują osoby fizyczne niepełnosprawne. Zrekompensowanie gminom dochodów, o których mówiliśmy w stronie dochodowej z tytułu dotacji w kwocie 27 000 tys. zł, stanowi tylko 50% wydatków związanych z tym tytułem, czyli utracone dochody przewidzieliśmy na poziomie 54 000 tys. zł.

Kolejną pozycją są wydatki bieżące, inwestycyjne i własne PFRON. One wynoszą 519 479 tys. zł i stanowią ponad 31% przewidywanego wykonania w roku 2019. Ale tutaj zdecydowaną pozycją, najistotniej wpływającą na jej wysokość, są odpisy aktualizacyjne w wysokości 330 000 tys. zł. Również należy wspomnieć o odpisach amortyzacyjnych w wysokości 23 200 tys. zł, których wydatki faktycznie mają charakter tylko księgowy. Planowany stan funduszu na zakończenie roku 2020, wobec przedstawionych Wysokiej Komisji przychodów i wydatków, wyniesie 478 942 tys. zł.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dziękuję. Bardzo proszę panią poseł Agnieszkę Ścigaj o koreferat.

Poseł Agnieszka Ścigaj (PSL-Kukiz15):

Pani przewodnicząca, panie prezesie, chcę przedstawić rozbudowaną analizę z pytaniami dotyczącą wydatków w dziale 853, rozdział 85324, czyli plany finansowe PFRON na 2020 r.

Zacznę od przychodów, które pan prezes przedstawił, ale uzupełnię i doprecyzuję niektóre wątpliwości i pytania wcześniej już artykułowane przez stronę społeczną. Przychody zaplanowane są na poziomie wzrostu w stosunku do roku 2019 – do 105,58%. Pytanie... Budzą wątpliwości, ponieważ przychody są po dwóch głównych stronach, czyli dotyczą budżetu państwa, gdzie w większości mają być przeznaczone na refundację wynagrodzeń. Tutaj jest zmniejszony wkład państwa do 93,75%, natomiast wzrastają przychody związane ze składką, którą de facto ponoszą pracodawcy – do 107,1%. Rozumiem, że ciężar wzrostu w większości przeniesiony jest na pracodawców.

Mam jeszcze jedną wątpliwość, skąd bierze się ten wzrost? Wcześniej, jak pan wspomniał, ubyło 6 tysięcy miejsc pracy, jeśli chodzi o osoby niepełnosprawne. De facto ta składka jest można powiedzieć karą dla pracodawców za ubywanie miejsc pracy i brak tworzenia nowych. Mamy sprzeczność. Wydaje się mi, że wzrost przychodów wynika

z trzeciego elementu, czyli ubywa tych miejsc. O tym może świadczyć fakt, o czym pan prezes powiedział, że znikają zakłady pracy chronionej. Czy to jest świadoma tendencja? Dzieje się to od kilku lat, jak zauważył pan prezes. Czy rząd planuje, żeby znikały zakłady pracy chronionej? Czy to dobrze? Czym to jest podyktowane? Dlaczego tak jest, że pracodawcy nie chcą tworzyć nowych zakładów pracy chronionej, które są dobre dla osób niepełnosprawnych, szczególnie dla tych, które nie mogą sobie poradzić na otwartym rynku pracy? Przypominam, że oprócz warunków, które są na otwartym rynku pracy, utworzona jest specjalna opieka medyczna, rehabilitacja lub inne potrzeby dla osób niepełnosprawnych.

Cieszy fakt, że wzrasta liczba zakładów aktywności zawodowej, natomiast przez ostatnie lata poruszaliśmy wielokrotnie kwestie związane z trudnościami, jakie mają zakłady aktywności zawodowej. Nie chodzi o ich liczbę, ale jak one funkcjonują, jakie są rozwiązania prawne, między innymi proceduralne. Pytanie, czy nadal kontynuowane są prace, aby między innymi uprościć, ułatwić tym zakładom, żeby każdego roku nie były nękane przez trzy, cztery kontrole, a środki finansowe nie płynęły z różnych źródeł, które później to kontrolują?

Przejdę do omówienia wydatków. Jak już zostało wspomniane, 56,8% stanowią wydatki dotyczące refundacji wynagrodzeń osób z orzeczoną niepełnosprawnością. To jest element, który ma zdecydowany wpływ na kształtowanie się rynku pracy i tego, czy osoby niepełnosprawne mają łatwiej, czy trudniej. W całym opisie i wcześniejszych wyjaśnieniach pana prezesa pojawia się element zwiększenia kwoty dofinansowania, która od paru lat nie jest zwiększana. Tutaj pojawiają się kwoty dotacji: 300 zł, 200 zł, 75 zł – w zależności od stopnia niepełnosprawności. Moje pytanie brzmi: czy to jest wystarczające?

W ostatnim roku, ale także na przestrzeni 5 lat – to są dane ministerstwa – wzrosło minimalne wynagrodzenie o 15%. Zatem do minimalnego wynagrodzenia, do którego dążymy – i były zapowiedzi rządu, że tak będzie na koniec 2020 r., tj. do 3 tys. zł – będzie brakowało 850 zł. Tyle mniej więcej będzie kosztowało dołożenie do wynagrodzenia pracownikowi, ale również po stronie pracodawcy. Pytanie, czy 300 zł jest wystarczające i czy będzie zapobiegać ubywaniu niepełnosprawnych z rynku pracy? Moim zdaniem nie. Oczywiście, jak pan powiedział, jest to zapowiedź, ale wiąże się ona z ustawą, która musi się pojawić. Kiedy pojawi się ustawa? Jak długo pracodawcy będą czekali? Czy zdążą zwolnić jakieś osoby? Od 1 stycznia wzrasta pensja minimalna, więc tak naprawdę koszty wzrastają z dnia na dzień.

Druga grupa wydatków to przelewy redystrybucyjne do samorządów powiatowych i wojewódzkich na zadania tam realizowane, które są przewidywane w wysokości 1 248 000 tys. zł. To jest mniej więcej wzrost na poziomie 19,7%. Tutaj znowu mam pytania dotyczące konkretnych zadań stojących przed samorządami powiatowymi i wojewódzkimi. Zacznę od powiatowych i bardzo ważnej grupy, jaką są warsztaty terapii zajęciowej. Pan prezes wspomniał, że w 2018 r. pojawiło się rozporządzenie dotyczące zwiększenia algorytmu, który nieznacznie podnosi kwotę na uczestnika. Analizując sytuację warsztatów terapii zajęciowej, która jest naprawdę dramatyczna, państwo podnoszą wydatki dla powiatu na tym poziomie. Natomiast, jak już wspomniałam, rosną koszty warsztatów terapii zajęciowej, związane tylko z minimalnym wynagrodzeniem, które wzrasta o 15%, a w końcu roku jeszcze więcej. Tak naprawdę będzie to ogromny ciężar. Już teraz w WTZ nie ma kto pracować, wymagania są olbrzymie i praca jest bardzo trudna, jeśli chodzi o opiekunów osób niepełnosprawnych. Ogromne braki kadrowe są związane z faktem, że WTZ-y nie mają pieniędzy na zapłacenie najniższego wynagrodzenia. Wzrost, który został zaplanowany przez państwa, jest zdecydowanie za mały, zważywszy na fakt, że mamy drastyczny wzrost inflacji. W grudniu inflacja była na poziomie 3,4%, a prognozowana na przyszły rok wyniesie 4%. To są nie tylko wynagrodzenia, ale również wydatki związane z utrzymaniem warsztatów, tj. prąd, koszty usług, np. wywozy nieczystości i wszelkie inne zadania. Naprawdę zakłady terapii zajęciowej będą się zamykały.

Cieszy fakt, że w tej pozycji znalazły się pieniądze na otwieranie nowych warsztatów, również kolejne inwestycje. Natomiast dla mnie sprawą kluczową jest to, żeby nie brakowało opiekunów osób niepełnosprawnych. Nie wiem, czy pan prezes wie, ale Forum

Warsztatów Terapii Zajęciowej robiło wyliczenie, jak wyglądał stosunek dofinansowania uczestnika do płacy minimalnej. Jeżeli w 2011 r. różnica pomiędzy najniższym wynagrodzeniem a finansowaniem jednego uczestnika wynosiła tylko 16 zł, to w 2019 r. jest już 574 zł, a w 2020 r. będzie to 702 zł. To jest potężna różnica. To jest brak, który za chwilę zacznie się objawiać tym, że warsztaty, mimo infrastruktury, nie będą funkcjonowały, bo nie będzie osób do opieki, prowadzenia terapii, rehabilitacji. Tym bardziej, że kadra, która tam pracuje, ma wysokie kwalifikacje i trudną pracę.

Moje pytanie, czy państwo rozważają podwyższenie algorytmu, oczywiście w porozumieniu z ministrem rodziny, pracy i polityki społecznej? PFRON nie ma takiej możliwości, jak sugerują przedstawiciele WTZ, żeby przynajmniej na jednego uczestnika była zagwarantowana wysokość 80% najniższego wynagrodzenia. Wtedy automatycznie, jeżeli państwo będą podnosili najniższe wynagrodzenie, procentowo będzie podnosił się sposób finansowania uczestnika.

Państwo wiedzą i wynika to również z waszych planowanych środków własnych na funkcjonowanie PFRON, że koszty wzrastają. Państwo akurat w przypadku utrzymania PFRON założyli wzrost 31%. Przewidujecie wszystkie uwarunkowania, o których wcześniej wspomniałam, zabezpieczyliście pieniądze na własne wynagrodzenia. Planujecie własne podwyżki, nie twierdzę, że one są złe. Oczywiście należy podwyższać wynagrodzenie pracownikom PFRON, skoro osoby tam pracujące wykonują ważne zadania. Państwo planują podniesienie wynagrodzenia pracownikom od 3500 do 7500 tys. zł, więc może warto zwrócić uwagę, że na rzecz osób niepełnosprawnych pracują również osoby w WTZ, ZAZ i innych formach wsparcia. Taki sam poziom wzrostu, jaki państwo założyli na swoje, można założyć na te wydatki.

Chcę pochwalić i powiedzieć, że to jest dobre założenie związane z faktem, że państwo planują duży wzrost środków na inwestycje – 79%. Oczywiście program Dostępność+, programy, które wiążą się z udostępnianiem budynków użyteczności publicznej, likwidowaniem barier architektonicznych jak najbardziej są potrzebne. Jednak chcę powiedzieć, że są jeszcze inne elementy. Nie wiem, czy państwo je uwzględniali? W ubiegłych latach, a szczególnie w ostatnim roku bardzo często o to pytałam. Rozumiem, że są wydatki związane z dofinansowaniem wkładów własnych ze środków unijnych, ale naliczyłam przynajmniej 11 inwestycji w Polsce z nowoczesnymi ośrodkami realizującymi rehabilitację w różnej formie. One otrzymały dofinasowanie w ramach regionalnych programów na nowe miejsca. Różne zawirowania administracyjne ze względów politycznych spowodowały, że wnioski były oceniane przez dwa lub trzy lata, a drastyczny wzrost cen usług budowlanych na rynku spowodował brak pieniędzy. Wspominałam akurat o dwóch z własnego okręgu. Były zapowiedzi, że po 1000 tys. zł, którego brakowało tym ośrodkom, zostanie dołożone z Funduszu Solidarnościowego. Okazuje się, że środki z funduszu zostaną przeznaczone na trzynastą emeryturę. Moje pytanie jest następujące: czy państwo zakładają zwiększenie pieniędzy na wkład własny dla organizacji pozarządowych? Jeśli ich nie otrzymają, będą musiały oddać 4000 tys. zł lub 5000 tys. zł do Unii Europejskiej i nie będzie nowoczesnych miejsc, których jest kilka w Polsce.

Jeszcze jedno ważne pytanie. Dopatrzyłam się szczegółowej pozycji związanej z ekspertyzami, analizami na kwotę 3200 tys. zł. Może to nie są duże pieniądze, ale chcę przypomnieć, że każdego roku państwo przeznaczają podobną kwotę na analizy i ekspertyzy. W ubiegłym roku 2500 tys. zł zostało przeznaczone na jeden projekt, który miał konsultować zmianę sposobu orzekania o stopniu niepełnosprawności. To dzieje się każdego roku i na razie nie widać większych efektów analiz i ekspertyz, ponieważ nawet nie poznaliśmy założeń reformy orzekania. Pytanie: na jakie analizy i ekspertyzy będzie tym razem przeznaczona kwota 3200 tys. zł, która uratowałaby dwie inwestycje? Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dziękuję. Były jeszcze pytania do referenta, bardzo proszę, panie prezesie.

Zastępca prezesa PFRON Tomasz Maruszewski:

Jeśli chciałbym detalicznie ustosunkować się do wszystkich stwierdzeń i pytań pani poseł, zajęłoby nam to trochę czasu, ale generalnie postaram się syntetycznie zadośćuczynić pani wątpliwościom i zaspokoić Komisję w tym zakresie.

Jeśli chodzi o kolejny raz wspominany poziom dotacji, to nie zależy to od nas, bo nie planujemy sobie dotacji, ale ją otrzymujemy z budżetu państwa. Dostaliśmy ją w podanej wysokości. Faktem jest, że w ubiegłych latach poziom był wyższy. Nie zgadzam się z tezą pani poseł, że przekładamy to na barki pracodawców, którzy faktycznie płacą składki, ale nie większe, bo dotacja jest mniejsza. Nie widzę związku przyczynowo-skutkowego. Jeśli chodzi o algorytm i przelewy redystrybucyjne na zadania realizowane przez samorząd wojewódzki i powiatowy, to faktycznie kwota 1 248 802 tys. zł jest większa o blisko 20%.

Chcę tylko przypomnieć szanownej Komisji i pani poseł, że przez ostatnie kilka lat kwoty nie były w ogóle zwiększane, a w roku 2018 na jednego uczestnika WTZ zwiększyliśmy o 100 zł, w 2019 r. od 1 października o kolejne 100 zł, a w tym roku jest przewidziane 200 zł w skali miesiąca, czyli łącznie będzie 400 zł w skali miesiąca, a rocznie wyniesie to 4800 zł na jednego uczestnika. Mamy 27 tysięcy uczestników w skali kraju, stąd kwoty dotyczą wielu milionów. Wspomniane przeze mnie rozporządzenie w sprawie algorytmu jest wydawane przez premiera rządu. Po trzech latach jest przewidziany kolejny wzrost o 100 zł na uczestnika. W 2021 r. i 2022 r. będzie kolejne 100 zł.

Zatem biorąc pod uwagę ostatnie 3 lata, łącznie będzie 600 zł na jednego uczestnika. Wcześniej nie było w ogóle takich wzrostów. Podobnie sprawa wygląda, jeśli chodzi o kwotę przeznaczoną na jednego zatrudnionego niepełnosprawnego w zakładzie aktywności zawodowej. Jak wspomniałem, takich zakładów jest 115. Zatrudnionych pracowników jest niewiele ponad 5 tysięcy w skali kraju. W ostatnich dwóch latach nastąpił wzrost z 18 tysięcy na 25 tysięcy, czyli 7 tysięcy zł na jednego zatrudnionego. Możemy dyskutować czy wzrosty zaspakajają potrzeby, zarówno warsztatów terapii zajęciowej, jak i zakładów aktywności zawodowej, ale one zostały zaplanowane i legislacyjnie przeprowadzone poprzez rozporządzenia na faktycznym możliwym poziomie ich realizacji i wykonania. Jeżeli pojawią się wątpliwości dotyczące rozdysponowania większych kwot, oczywiście pochylimy się nad tą kwestią, jak w ostatnich dwóch latach, i będziemy szanownej Komisji przedstawiali, po uprzednich działaniach legislacyjnych, propozycję zmiany planu finansowego. Oczywiście tego nie wykluczamy.

Jeśli chodzi o kwestię naszych wydatków, pani poseł była łaskawa powiązać, że nie przewidując wzrostu z tytułu zatrudnienia w zakładach aktywności zawodowej oraz warsztatach terapii zajęciowej, uwzględniliśmy wzrost wynagrodzenia u siebie. Podczas referowania zwróciłem uwagę, że w ramach 31% zwiększonej wartości, jeśli chodzi o wydatki, 330 000 tys. zł to odpisy aktualizacyjne, które nie stanowią faktycznych wydatków, ale księgowy zapis. Podobnie jak kwota 25 330 tys. zł stanowiąca odpisy amortyzacyjne, które również są zapisem księgowym. Jeżeli pomniejszymy te kwoty, wzrost byłby o wiele mniejszy, na pewno nie na poziomie 31%.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Dziękuję. Czy są jeszcze jakieś pytania lub uwagi do tego punktu? Nie słyszę. Będziemy głosowali wniosek o pozytywne zaopiniowanie tej części budżetowej. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, że wobec braku sprzeciwu Komisja przyjęła bez głosowania.

Pozostaje nam jeszcze wybór posła upoważnionego do reprezentowania Komisji na posiedzeniu Komisji Finansów Publicznych. Proszę.

Poseł Urszula Rusecka (PiS):

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, proponuję pana Leszka Dobrzyńskiego na sprawozdawcę naszej Komisji.

Przewodnicząca poseł Magdalena Biejat (Lewica):

Czy jest sprzeciw wobec tej kandydatury? Nie słyszę. Zgadzamy się na tę propozycję.

Dziękuję państwu za cierpliwe odpowiadanie na nasze pytania. Do zobaczenia.